

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Π

Παγκόσμιο: Ο παλιός κανόνας ότι κάθε εσωτερική διδασκαλία αρχίζει με το παγκόσμιο και τελειώνει με το ιδιαίτερο, παραμένει πάντα ένας αμετάβλητος κανόνας· αυτό πρέπει να το έχετε πάντα κατά νου.

Παγκόσμιοι Μαθητές: ύπαρξη μαθητών και παγκόσμιων μαθητών. Ο παγκόσμιος μαθητής είναι ο άνδρας ή η γυναίκα που έχει κάνει πραγματική πρόοδο στη διευθέτηση ανάμεσα στο ιδιαίτερο και το παγκόσμιο, ανάμεσα στο ειδικό και το γενικό και ανάμεσα στη δική του σφαίρα των περιβαλλοντικών συνθηκών και τον εξωτερικό κόσμο των ψυχών σε ανάγκη. Το πρόβλημα με το οποίο ασχολούνται τέτοιοι μαθητές δεν είναι η διευθέτηση των σχέσεων μεταξύ του εσωτέρου πνευματικού ανθρώπου, της ψυχής και του οργάνου της, του προσωπικού κατώτερου εαυτού. Το κύριο ενδιαφέρον τους είναι πώς να εκπληρώσουν την άμεση προσωπική υποχρέωση και ταυτόχρονα να προκαλέσουν ένα αποτέλεσμα στον περιβάλλοντα κόσμο των ανθρώπων λόγω μιας ισχυρής εσωτερικής πίεσης και της ανάγκης που νιώθουν να επωμισθούν την υπηρεσία και την ευθύνη του Διδασκάλου τους και του ομίλου Του. Αυτοί οι άνδρες και γυναίκες είναι πάντοτε αποδεγμένοι μαθητές με την ακαδημαϊκή έννοια του όρου και είναι ικανοί να καταστούν δεκτικοί πνευματικής εντύπωσης· το κάνουν, αν επιλέξουν, κατά βούληση. Είναι άνθρωποι ολοκληρωμένοι από τη σκοπιά της προσωπικότητας και πάντοτε επιδεκτικοί στην ψυχική επαφή.... Οι παγκόσμιοι μαθητές σκέφτονται με όρους ομάδων με ένα σταθερά αναπτυσσόμενο βαθμό περιεκτικότητας. Η ομάδα τους, ο κύκλος των συνεργατών τους και το πεδίο της υπηρεσίας τους διακρίνονται απ' αυτούς στις ορθές τους αναλογίες, επειδή δεν είναι χωρισμένοι απ' το Όλο που τους περιβάλλει. Είναι ενεργά εστιακά σημεία για τις Δυνάμεις του Φωτός στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης προσπάθειας και βρίσκονται σε κάθε πεδίο και σχολή σκέψης.

Παγκόσμιοι Μαθητές (2): Το κύριο έργο των Διδασκάλων είναι να αναπτύξουν στους μαθητές Τους μια παγκόσμια αίσθηση που θα τους επιτρέψει να δουν την άμεση κατάσταση ως προς την ιστορία του παρελθόντος, φωτισμένη απ' το φως της γνώσης του Σχεδίου που αφορά πάντοτε το μέλλον – εκτός από τα σπάνια εκείνα πνεύματα που σκέφτονται πάντα με όρους συνόλου. Οι κυανοτυπίες για το άμεσο σχέδιο βρίσκονται στα χέρια των παγκόσμιων μαθητών· η πραγματοποίηση αυτών των σχεδίων υπό την έμπνευση και βοήθεια των παγκόσμιων μαθητών βρίσκεται στα χέρια όλων των αποδεγμένων μαθητών παντού. Ούτε οι παγκόσμιοι μαθητές ούτε οι αποδεγμένοι μαθητές είναι μυστικιστές οραματιστές ή αόριστοι ιδεαλιστές, αλλά άνδρες και γυναίκες που επιζητούν με νοημοσύνη και πρακτικά να κάνουν το ιδεώδες σχέδιο ένα πραγματικό πείραμα και επιτυχία πάνω στη γη. Τέτοιο είναι το έργο στο οποίο όλοι σας έχετε την ευκαιρία να βοηθήσετε. Η ικανότητά σας να γίνετε τελικά παγκόσμιοι μαθητές εξαρτάται απ' την ικανότητά σας να αποκεντρωθείτε και να ξεχάσετε τις προσωπικότητές σας. Αυτή η λησμονιά δεν περιλαμβάνει μόνο τις δικές σας προσωπικότητες αλλά και τις προσωπικότητες των συμμαθητών σας και συνεργατών σας και όλων όσων συναντάτε. Σημαίνει επίσης ότι στο μέλλον θα προχωρείτε προς ένα μεγαλύτερο μέτρο υπηρεσίας, παρακινούμενοι απ' το πυρ της αγάπης στις καρδιές σας για τους συνανθρώπους σας

Παγκόσμιος Νους : Ο νους του Θεού. Ο Ένας νους που περιέχει όλους τους νόας. Περικλείει όλες τις καταστάσεις συνειδήσεως. Είναι Παντογνωσία, Παντοδυναμία και Πανταχού Παρουσία. Κάνει γνωστό τον εαυτό της στον άνθρωπο μέσον του κατώτερου συγκεκριμένου νου, του αφηρημένου νουν και της ενόρασης.

Παγκόσμια Ψυχή: Ας εξετάσουμε, μιλώντας κατ' ανάγκη με σύμβολα, την παγκόσμια Ψυχή ή τη συνείδηση του Λόγου που έφερε το σύμπαν μας σε ύπαρξη. Ας θεωρήσουμε ότι η Θεότητα διαπερνά τη μορφή του ηλιακού Της συστήματος με ζωή και ότι έχει συνείδηση του έργου Της, του σχεδίου Της και του σκοπού Της. Το ηλιακό αυτό σύστημα είναι μια εμφάνιση, αλλά ο Θεός παραμένει υπερβατικός. Μέσα σ' όλες τις μορφές ενυπάρχει ο Θεός, όμως παραμένει σε απόσταση και αποτραβηγμένος. Όπως ακριβώς ένα σκεπτόμενο, νοήμον ανθρώπινο ον λειτουργεί μέσω του σώματός του, αλλά ενοικεί πρώτιστα στη νοητική του συνείδηση ή στις συναισθηματικές του διεργασίες, έτσι και ο Θεός παραμένει αποτραβηγμένος στη νοητική Του φύση· ο κόσμος που δημιούργησε και διαπέρασε με τη ζωή Του, προχωρεί στο στόχο για τον οποίο τον δημιούργησε. Όμως μέσα στην ακτίνα της εμφανιζόμενης μορφής Του προωθούνται μεγαλύτερες δραστηριότητες· παρατηρούνται ποικίλες καταστάσεις συνείδησης και στάδια επίγνωσης· προβάλλουν βαθμοί αναπτυσσόμενης αισθαντικότητας και ακόμη και στο συμβολισμό της ανθρώπινης μορφής έχουμε διαφορετικές καταστάσεις αισθαντικότητας όπως καταγράφονται απ' τα μαλλιά, απ' τους ενδοτερους οργανισμούς του σώματος, απ' το νευρικό σύστημα, απ' τον εγκέφαλο και απ' την οντότητα που καλούμε εαυτό (ο οποίος καταγράφει συναίσθημα και σκέψη). Με τον ίδιο τρόπο η Θεότητα μέσα στο ηλιακό σύστημα εκφράζει μια πλατιά διάσταση συνείδησης.

Παγκόσμια κατάσταση : ...τα ατυχήματα στα άτομα είναι συνήθως αποτέλεσμα μιας έκρηξης δύναμης και ότι αυτές οι εκρήξεις προκαλούνται από το μίσος και τις κακές σκέψεις και τις επικριτικές λέξεις εκείνων που ενέχονται στο ατύχημα. Η σημερινή παγκόσμια κατάσταση δεν προκαλείται από την φιλοδοξία κάποιου προσώπου ή φυλής, αλλά από τον υλισμό, την επιθετικότητα και την υπερηφάνεια οποιουδήποτε έθνους. Δεν είναι βασικά αποτέλεσμα των εσφαλμένων οικονομικών συνθηκών που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στον κόσμο. Προκαλείται ολοκληρωτικά από το διαδομένο μίσος στον κόσμο – μίσος των λαών και των φυλών, μίσος των ατόμων και εκείνων που είναι στην εξουσία ή έχουν επιρροή και μίσος των ιδεών και των θρησκευτικών πεποιθήσεων. Βασικά προκαλείται απ' τις χωριστικές τάσεις όλων των λαών και φυλών που ανά τους αιώνες καθώς και σήμερα μισούν ο ένας τον άλλο και αγαπούν τον εαυτό τους. Προκαλείται από ανθρώπους σε κάθε χώρα, οι οποίοι ζητούν να ρίξουν την ευθύνη για τις συνθήκες σε οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον εαυτό τους και οι οποίοι ψάχνουν φιλόπονα να βρουν αποδιοπομπαίους τράγους...

Παγκόσμιες κρίσεις και στρόβιλος διαμάχης : Όλος ο στόχος της τωρινής κρίσης είναι να μετατοπίσει την εστίαση της ανθρώπινης επίγνωσης από τη μορφή και τις υλικές όψεις της ζωής στη συνείδηση της ψυχής και να το κάνει με οποιοδήποτε κόστος για τις μορφές που παρεμποδίζουν. Γι' αυτό το λόγο η ανθρωπότητα παρασύρεται σε ένα στρόβιλο διαμάχης και η έκβαση εξαρτάται από την καθαρή σκέψη, τη συνετή ομιλία και την ανιδιοτελή πρόθεση των μαθητών του κόσμου, που εργάζονται σε συνεργασία με όλες τις δυνάμεις

του καλού στον κόσμο σήμερα, κάνοντας το καθήκον τους ως πολίτες της χώρας τους, αλλά καλλιεργώντας ακατάπαυστα και ανένδοτα μια παγκόσμια συνείδηση.

Παγκόσμιος Πολίτης: Σήμερα ο Εβραϊκός λαός μηχανεύεται ταραχές και έχει ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η κύρια φιλονικία στο παρελθόν της Πολωνίας, τελευταία της Ιρλανδίας και σήμερα των Εβραίων είναι εδαφική, καταδεικνύοντας έτσι μια πολύ διεστραμμένη αίσθηση αξιών. Σε τελευταία ανάλυση δεν υπάρχει παρά ένας κόσμος και μία ανθρωπότητα και σε συντομότερο χρόνο απ' ό,τι μπορείτε να φαντασθείτε, τα σύνορα και τα εδάφη θα σημαίνουν πολύ λίγα. Η ιδιότητα του παγκόσμιου πολίτη θα είναι ο μόνος σπουδαίος παράγοντας.

Παιδιά και στερήσεις : Θα σας δικαιολογηθούν πως οι στερήσεις κατά τα παιδιά εμποδίζουν τον δρόμο . Μα τα παιδιά είναι τα λουλούδια της γης και η φτώχεια είναι το δώρο του εξαγνισμού. (Μορύα)

Πανσέληνος : κατά την περίοδο της πανσελήνου – είναι σαν ν' ανοίγει διάπλατα μια θύρα η οποία τον υπόλοιπο καιρό παραμένει κλειστή. Μέσα απ' αυτή τη θύρα είναι επιτρεπτό το δικαίωμα εισόδου· μέσα από αυτή τη θύρα ή άνοιγμα μπορεί να γίνει επαφή με ενέργειες που αλλιώς μένουν αποκλεισμένες· και μέσα απ' αυτή την θύρα μπορούν να γίνουν προσεγγίσεις με την πλανητική Ιεραρχία και την πραγματικότητα, οι οποίες τον υπόλοιπο χρόνο είναι ανέφικτες.

Παντεπόπτης οφθαλμός και Ντέβα: Οι ντέβα είναι οι πράκτορες της θείας θέλησης γιατί είναι συνέπεια του σημείου επίτευξης του πλανητικού μας Λόγου, όπως υφίσταται έξω από τα επτά πεδία της σφαίρας ύπαρξής μας, του κοσμικού φυσικού πεδίου. Ρυθμίζονται από τον κοσμικό αστρικό και νοητικό Του φορέα. Κατά μια σαφή έννοια είναι οι πράκτορες του Παγκόσμιου Νου, παρότι δεν είναι νοητικοί όπως κατανοούμε αυτό τον όρο. Θεωρούνται μερικές φορές σαν τυφλές δυνάμεις, αλλά αυτό συμβαίνει μόνο επειδή λαμβάνουν την έμπνευσή τους από επίπεδα θείας επίγνωσης έξω από την περιοχή της ανθρώπινης συνείδησης.

Ο ελέγχων Πράκτοράς τους στην εκδήλωση είναι το Τρίγωνο Ενέργειας στο οποίο δίνουμε το όνομα των “Τριών Βουδδών Δράσης”. Συνεπώς συνδέονται στενά με την τρίτη όψη της θεϊότητας. Είναι ουσιαστικά ο “οφθαλμός μέσα στο Τρίγωνο” – ένα πολύ οικείο σύμβολο για πολλούς σήμερα. Είναι η έκφραση σε δραστηριότητα του “Παντεπόπτη Οφθαλμού”· με τη μεσολάβησή τους ο Θεός βλέπει και μέσω αυτών και της ενέργειας που διευθύνεται μέσω αυτών, κατευθύνει τη δημιουργική διαδικασία. Βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο των τριών Βουδδών Δράσης.

Παράγοντες και ανθρωπότητα : Δύο παράγοντες σήμερα έχουν, λόγου χάρη, ένα βαθύ ψυχολογικό αποτέλεσμα πάνω στην ανθρωπότητα:

1. Η αβεβαιότητα, ο φόβος και η ανησυχία σε κάθε χώρα επηρεάζουν δυσμενέστατα τις ανθρώπινες μάζες, διεγείροντάς τες αστρικά και – ταυτόχρονα – μειώνοντας τη φυσική τους ζωτικότητα.
2. Η κρούση των ανώτερων πνευματικών δυνάμεων στους πιο νοήμονες και μυστικιστικά υποκινούμενους ανθρώπους δημιουργεί σοβαρά και πλατιά προβλήματα, συντρίβοντας

τους προστατευτικούς αιθερικούς φραγμούς και ανοίγοντας διάπλατα τις θύρες του αστρικού πεδίου. Αυτοί είναι μερικοί κίνδυνοι της πνευματικής διέγερσης.

Παραμάτμαν : Η Υπέρτατη Ψυχή.

Παραμαχάμσα : (Στην κυριολεξία: υπέρτατος κύκνος) Αυτός που ανήκει στην ύψιστη τάξη των σανγγιάσινς.

Παρά-Μπράχμαν : Το Υπέρτατο Μπράχμαν.

Παρατηρητές και Επικοινωνούς (Διαβιβαστές) : Αυτοί θα είναι άνδρες και γυναίκες στους οποίους η ενόραση θα έχει αφυπνισθεί με την προσταγή μιας επιτακτικής διανόησης· θα είναι άνθρωποι των οποίων οι διάνοιες θα είναι τόσο υποταγμένες στο ομαδικό καλό και τόσο απαλλαγμένοι από κάθε αίσθηση χωριστικότητας ώστε οι διανοίες τους δε θα παρουσιάζουν κανένα εμπόδιο στην επαφή με τον κόσμο της πραγματικότητας και της εσωτερικής αλήθειας. Δε θα είναι κατ' ανάγκη άνθρωποι που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν "θρησκευόμενοι" με την συνήθη έννοια αυτής της λέξης, αλλά θα είναι άνθρωποι καλής θέλησης, υψηλής νοητικής εμβέλειας, με διάνοιες καλά εφοδιασμένες και εξοπλισμένες· θα είναι απαλλαγμένοι από προσωπική φιλοδοξία και ιδιοτέλεια, εμψυχωνόμενοι από την αγάπη της ανθρωπότητας και από την επιθυμία να βοηθήσουν τη φυλή. Τέτοιοι άνθρωποι είναι πνευματικοί άνθρωποι.

Παρατηρητές και Διαβιβαστές : Ποιος εκγυμνάζει αυτούς τους Παρατηρητές και Επικοινωνούς; Θα ήθελα να κάνω σαφές ότι οι παρατηρητές εκγυμνάζονται μόνοι τους ή – ακριβέστερα – η ψυχή του καθενός εκγυμνάζει την προσωπικότητα στην αληθινή παρατήρηση. Στην περίπτωση των επικοινωνών εκγυμνάζονται αργά και σταδιακά από ανώτερους μαθητές που εργάζονται από την υποκειμενική πλευρά της ζωής. Η εκγύμναση αυτή δεν οργανώνεται ούτε διευθετείται ποτέ στο φυσικό πεδίο, ούτε κανείς μαθητής – που εργάζεται στο φυσικό πεδίο – εμπλέκεται στην εκγύμναση ομάδων επικοινωνών για να χρησιμοποιηθούν αργότερα από την Ιεραρχία. Σ' αυτό το ζήτημα (όπως και κάθε άλλο στην πνευματική ζωή) ο μαθητής εκγυμνάζεται πρώτα ο ίδιος για ν' ανταποκρίνεται στη δική του ψυχή και κατόπιν εκγυμνάζεται για ν' ανταποκρίνεται στον εσώτερο όμιλο εργατών, οι οποίοι αργότερα, σαν αποτέλεσμα των αυτοπροαίρετων προσπαθειών του, τον διδάσκουν να γίνει επικοινωνός, μεσολαβητής. Το σημάδι τέτοιων επικοινωνών είναι η νοητική διαύγεια, η αληθινή απροσωπία, η πνευματική ανεκτικότητα και η λιτότητα στη χρήση λέξεων όταν ενσωματώνουν έννοιες. Πρέπει να θυμάστε ότι μέσα στον πλούτο των ψυχικών κειμένων που διαχύνονται σήμερα τον κόσμο, το έργο των αληθινών επικοινωνών αφορά το Σχέδιο και όχι τις προσωπικότητες· τις αρχές και όχι τους ατομικούς σκοπούς· και ότι όλοι αυτοί οι επικοινωνοί είναι νοητικοί τύποι, αγωγοί της αγάπης του Θεού και με ομαδική συνείδηση.

Παρατηρητής και καταγραφή : Οι Διαδικασίες της Καταγραφής θεμελιώνονται πάνω σ' ό,τι θα μπορούσα να ονομάσω επικλητικές προσεγγίσεις από μια πλατιά περιοχή πιθανών επαφών. Ο μαθητής πρέπει να μάθει να διακρίνει μεταξύ των πολλών αυτών κρούσεων πάνω στην ευαίσθητη αύρα του. Στα αρχικά στάδια η πλειονότητά τους καταγράφεται

ασυνείδητα, παρότι η καταγραφή είναι οξεία και ακριβής· ο στόχος ωστόσο είναι η συνειδητή καταγραφή· αυτή πραγματοποιείται με τη συνεχή και σταθερή διατήρηση της στάσης του Παρατηρητή. Αναπτύσσεται με την επίτευξη της απόσπασης – της απόσπασης του Παρατηρητή απ’ όλες τις επιθυμίες και τους πόθους που αφορούν το χωριστό εαυτό. Θα σας είναι λοιπόν φανερό πως η χρήση της λέξης “παρατηρητής” συνεπάγεται την έννοια της δυαδικότητας και επομένως του χωρισμού. Σ’ αυτή την περίπτωση όμως το ελατήριο που υποκινεί την παρατήρηση δεν είναι το ενδιαφέρον για τον εαυτό, αλλά η απόφαση να καθαρίσει η αύρα ώστε να μπορεί να καταγράψει μόνο εκείνο που είναι διαφωτιστικό και σχετίζεται με το θείο Σχέδιο, που θα είναι προς όφελος της ανθρωπότητας

Παρασάκτι : «Η μεγάλη Δύναμη» -μια από τις έξι Δυνάμεις της Φύσης, του φωτός και της θερμότητας.

Πατάντζαλα : Εναλλακτική ονομασία για τη Γιόγκική Φιλοσοφία, ένα από τα έξι συστήματα της ορθόδοξης Ινδουιστικής φιλοσοφίας. Τα Γιόγκα-Σούτρας, το εγχειρίδιο της, αποδίδονται στον σοφό Πατάντζαλι (300 π.Χ.—200 μ.Χ.;).
πέντε ζωτικές δυνάμεις (πράνα-ς) Βλέπε: πράνα.

Πεδίο: Μια κατάσταση προοδευτικής εμπειρίας.

πεδίο είναι μια πλήρης σειρά ή ένας κόσμος ουσίας, κάτω από ένα νόμο. Υπάρχουν 7 Μεγάλα Πεδία στο Ηλιακό μας σύστημα, των οποίων καθένα υποδιαιρείται σε 7 αλληλοδιαπερούμενα υποπεδία: (1) Θείο, (2) Μοναδικό, (3) Πνευματικό, (4) Ενορατικό, (5) Νοητικό, (6) Αστρικό ή Συγκινησιακό, (7) Φυσικό. Το φυσικό πεδίο περιλαμβάνει στερεά, υγρά αέρια και 4 αιθέρες, δηλαδή επτά καταστάσεις ύλης που αποτελούν την πυκνότετη έκφραση της ζωής.

Πεδίο (2): ο όρος υποδηλώνει την εμβέλεια ή την έκταση κάποιας κατάστασης συνείδησης ή της αντιληπτικής δύναμης ενός ιδιαίτερου συνόλου αισθήσεων ή τη δράση μιας συγκεκριμένης δύναμης της κατάστασης της ύλης που αντιστοιχεί στο καθένα από τα παραπάνω.....ένα πεδίο είναι ουσιαστικά μια κατάσταση συνείδησης και όχι ένας τόπος, όπως φαίνεται να νομίζουν τόσοι πολλοί εσωτεριστές.

Πειθαρχία καρδιάς : Με μια απλή διαταγή της καρδιάς μπορεί κανείς να πάψει να ακούει ή να βλέπει. Έτσι διδάσκεται κανείς πώς να διασχίζει τους τρόμους των κατώτερων σφαιρών. Πρέπει να οικειοποιηθεί κανείς την ιδιότητα αυτή, γιατί διαφορετικά πολύ από το προστατευτικό δίχτυ θα καταστραφεί χωρίς λόγο. Η διατήρηση της πολύτιμης ουσίας είναι εξάλλου ένα από τα έργα του Γιόγκι. Δεν πρέπει να σπαταληθούν συσσωρεύσεις που επηρεάζουν πολλούς γείτονες. Η βάση της συνεργασίας βρίσκεται κυρίως στην αμοιβαία υπευθυνότητα.

Πειθαρχία : Η πειθαρχία είναι η αρχή του παντός. Τα θεμέλια είναι πειθαρχία .

Πειθαρχία και Ζωή : ο αντικειμενικός σκοπός αυτού του κανόνα ήταν η φυσική κάθαρση με την έμφαση πάνω στην ανάγκη για χορτοφαγική δίαιτα σ’ ένα ορισμένο στάδιο της προπαρασκευαστικής διαδικασίας. Οι λόγοι για μια τέτοια πειθαρχία ήσαν δύο: η κάθαρση

και η ανάγκη για τον υποψήφιο (σ' αυτό το στάδιο) ν' απέχει απ' το μερισμό του οφέλους που συνοδεύει τη λεγόμενη "αφαίρεση ζωής". Μπορεί όμως κανείς να αφαιρέσει ζωή; Νομίζω όχι. Η ζωή ΕΙΝΑΙ. Τίποτε στον ουρανό ή τη γη δεν μπορεί να τη θίξει ή να την επηρεάσει. Είναι ένα σημείο που συχνά λησμονείται. Συνεπώς ο κανόνας όπως δίνεται στους υποψηφίους αφορά την ικανότητά τους να δέχονται και να υπακούουν σε μια αυτοεπιβαλλόμενη πειθαρχία. Με το μέσον αυτής της πειθαρχίας καταδεικνύεται απ' τον υποψήφιο στον εαυτό του ο έλεγχος της φυσικής και αστρικής φύσης και το αποτέλεσμα της πειθαρχίας είναι να του αποκαλύψει ορισμένες αναπόφευκτες και βασικές αδυναμίες, όπως ο έλεγχος της ζωώδους φύσης, η ισχυρή επιβολή της επιθυμίας, η αίσθηση ανωτερότητας, υπερηφάνειας και χωριστικότητας. Η ικανότητά του να υπομένει την πειθαρχία και η αυτοεκτίμησή του επειδή το κάνει, συν μια αίσθηση ανωτερότητας έναντι όσων δεν πειθαρχούν έτσι, είναι όλα ενδεικτικά μιας ουσιαστικής αδυναμίας.

.....ο δόκιμος μαθητής επιτυγχάνει να τερματίσει το άδραγμα ή την ισχύ της σωματικής φύσης και αυτό είναι πάντοτε ωφέλιμο. Προς το παρόν δε γνωρίζει ότι είναι προσκολλημένος σε μικρότερους "κανόνες χρόνου και χώρου" και ότι εφόσον αποδείξει στον εαυτό του ότι μπορεί να τους τηρεί και να τους υπακούει, έχει ελευθερωθεί απ' αυτούς και δεν τους χρειάζεται πια. Ο μαθητής και ο υποψήφιος για μύηση γνωρίζει ότι η ζωή είναι μία, είτε παίρνει μορφή στο δεύτερο βασίλειο ή το τρίτο ή το τέταρτο· γνωρίζει ότι η ζωή μέσα του είναι μία με τη ζωή του πρώτου βασιλείου, του ορυκτού· μαθαίνει επίσης ότι η ζωή είναι ακατανίκητη, ότι δεν μπορεί ν' αφαιρεθεί ή να καταστραφεί, αλλά "προχωρεί" από μορφή σε μορφή, από εμπειρία σε εμπειρία, ωστόσο η τέλεια θέληση του Θεού εκφρασθεί δια της ζωής.

Ο αληθινός μαθητής δεν έχει ανάγκη φυτοφαγίας ή οποιασδήποτε φυσικής πειθαρχίας, για το λόγο ότι καμιά από τις σαρκικές ορέξεις δεν ασκεί οποιοδήποτε έλεγχο πάνω του. Το πρόβλημά του βρίσκεται αλλού και αποτελεί απώλεια χρόνου και ενέργειας να διατηρεί το βλέμμα του εστιασμένο "στην εκτέλεση των ορθών φυσικών πραγμάτων", επειδή τα εκτελεί αυτόματα και οι πνευματικές του συνήθειες αντισταθμίζουν όλες τις κατώτερες φυσικές τάσεις· αυτόματα οι αναπτυγμένες αυτές συνήθειες του επιτρέπουν να υπερνικήσει την έλξη εκείνων των επιθυμιών που πραγματώνονται στην εκπλήρωση της κατώτερης επιθυμίας. Κανείς δε γίνεται δεκτός στον κύκλο του Άσραμ (που είναι το τεχνικό όνομα το οποίο δίνεται στην κατάσταση όσων βρίσκονται στην παραμονή της μύησης ή προετοιμάζονται για μύηση) εφόσον υπάρχει κίνδυνος να εξουσιασθούν από φυσικές ορέξεις.

Πέμπτη Αρχή : το στοιχείο του νου . Αυτή η αυτοσυνείδητη ικανότητα στον άνθρωπο που είναι το στοιχείο της νοήμονος λογικής και που διακρίνει τον άνθρωπο από τα ζώα.

Πέμπτη Δημιουργική Ιεραρχία : Βρίσκεται στο κατώφλι της απελευθέρωσης , εντοπίζεται στο διανοητικό επίπεδο συνείδησης. Επηρεάζει και επηρεάζεται από τη εβδόμη ακτίνα της Μαγικής τάξης και της Τελετουργικής Οργάνωσης. Συνδέεται με το ζώδιο του Καρκίνου. Βρίσκεται στη διαδικασία να πάρει την τέταρτη μύηση που είναι η αιτία για πολλά φαινόμενα στον πλανήτη μας και που εξαιτίας της ο πλανήτης ονομάζεται Άστρο της Οδύνης.

Πέμπτο στοιχείο : Το στοιχείο του νου, η ιδιότητα εκείνη στον άνθρωπο, πού είναι η νοήμων, σκεπτομένη αρχή και διακρίνει τον άνθρωπο από τα ζώα.

Πέμπτο βασίλειο (ψυχών): Είναι σημαντικό ν' αντιληφθείτε ότι σήμερα συμβαίνει κάτι νέο. Εμφανίζεται ένα νέο βασίλειο στη φύση, το πέμπτο βασίλειο· είναι το Βασίλειο του Θεού στην γη ή το βασίλειο των ψυχών. Κατασταλάζει στη γη και θα αποτελείται από όσους αποκτούν ομαδική συνείδηση και μπορούν να εργασθούν σε ομαδικό σχηματισμό. Θα γίνει δυνατό γιατί αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν επιτύχει μια αυτοπροαίρετη τελειότητα (αν και σχετικής φύσης) και θα ταυτίζονται με ορισμένες ομαδικές διευρύνσεις συνείδησης. Θα γίνει επίσης δυνατό γιατί αγαπούν τους συνανθρώπους τους όπως αγάπησαν στο παρελθόν τους εαυτούς τους.

Πέντε Κόσμοι Υπερανθρώπινης Εξέλιξης : ...ότι αποκαλείται “οι πέντε κόσμοι της ανθρώπινης επίτευξης” – τα τρία καθαρά ανθρώπινα επίπεδα δραστηριότητας και τα δύο υπερανθρώπινα, δηλαδή την κατώτερη τριάδα και την Πνευματική Τριάδα... η Ιεραρχία πρέπει να προχωρήσει με τέτοιο τρόπο ώστε η προσπάθεια να περιλάβει το φυσικό πεδίο καθώς και τα ανώτερα πεδία. Η προκαλούμενη δραστηριότητα πρέπει να καλύψει τους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης καθώς και τους τρεις κόσμους της Πνευματικής Τριάδας. Μην ξεχνάτε την επικάλυψη των δύο αυτών κόσμων που συμβαίνει στο νοητικό πεδίο και δικαιολογεί την καλά γνωστή φράση “οι πέντε κόσμοι της υπερανθρώπινης εξέλιξης”.

Πέπλο: Να έχετε πάντοτε κατά νου τη συμβολική φύση αυτής της διδασκαλίας. Οι πέπλοι δεν υφίστανται πραγματικά με τη συνήθη έννοια του όρου. Έχουν τη φύση αντιτιθέμενων δυνάμεων και ενεργειών που δρουν σαν ανασταλτικοί παράγοντες για το ζηλωτή καθώς επιδιώκει να σημειώσει πρόοδο και για ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια καθώς προχωρεί στην Ατραπό της Εξέλιξης. Δε σχετίζονται βασικά καθόλου με τη συνείδηση, γιατί στις περισσότερες περιπτώσεις οι πέπλοι αυτοί “βρίσκονται στη γήινη πλευρά της ύπαρξης και όχι στην πλευρά του φωτός”· είναι ουσιαστικά φυσικές δυνάμεις και παρότι είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας και δραστηριότητας του ανθρώπου ανά τους αιώνες, συνιστούν σε μεγάλο βαθμό ακατάληπτα και αόρατα εμπόδια στην πρόοδό του. Συνιστούν την κατώτατη συγκέντρωση δυνάμεων που καταστάλαξαν από επίπεδα δραστηριότητας άλλα και ανώτερα του φυσικού, όπως νοείτε τη φυσική ουσία. Αν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί μια φράση η οποία παρότι αληθινή, είναι παραπλανητική, βρίσκονται μεταξύ του λεπτοφυούς εσώτερου ανθρώπου – νοητικού και αστρικού – και του φυσικού εγκεφάλου του. Είναι ό,τι εμποδίζει την εγκεφαλική καταγραφή του κόσμου των αιτίων και της έννοιας. Ο εσώτερος αυτός κόσμος μπορεί να είναι συναισθηματικός ή νοητικός στην εστίασή του και στην από μέρους του καταστάλαξη δύναμης στο αιθερικό πεδίο. Μπορεί να είναι το συγχωνευμένο αποτέλεσμα της ολοκλήρωσης της προσωπικότητας και ένας συνδυασμός ενεργειών· ή μπορεί να κυριαρχείται απ' τα αποτελέσματα της ψυχικής ενέργειας. Αυτά, αν εφελκυσθούν, μπορούν να διεισδύσουν αποκρυσταλλικά και να εκδιώξουν ή να συντρίψουν και να διαπεράσουν τις διαχωριστικές συγκαλύπτουσες δυνάμεις, προκαλώντας έτσι τελικά συντονισμό μεταξύ ψυχής και εγκεφάλου.

Οι πέπλοι αυτοί είναι σαν παραπετάσματα στα παράθυρα της όρασης. Εμποδίζουν την αντίληψη εκείνου που βρίσκεται πέρα απ' το δωμάτιο ή την περιοχή της μέσης ή μέτριας εμπειρίας και εμποδίζουν την διείσδυση του φωτός.

Πεπρωμένο (μοίρα) και ηγέτες : να τονίσω ότι σ' αυτές τις αλληλοσχετίσεις δεν υπάρχει αμετάβλητη μοίρα ή αναπόφευκτο πεπρωμένο. Ο στόχος του μαθητή ατομικά είναι να χειρισθεί τις δυνάμεις που δρουν πάνω του με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να προκύψει μόνο εποικοδομητικό καλό. Μπορεί να κάνει κατάχρηση της ενέργειας ή να τη χρησιμοποιεί για ψυχικούς σκοπούς. Το ίδιο συμβαίνει με τα έθνη και τις φυλές. Η μοίρα των εθνών βρίσκεται συνήθως στα χέρια των ηγετών τους· παρατάσσουν τις δυνάμεις των εθνών, εστιάζουν την εθνική πρόθεση (αν είναι αρκετά ενορατικοί) και αναπτύσσουν τα χαρακτηριστικά του λαού, αφήνοντας πραγματικά πίσω τους τη μνήμη των συμβόλων της εθνικής πρόθεσης, τα ιδεώδη ή τη διαφθορά.

Περασμένες Ενσαρκώσεις : πρακτικά όλες οι αποκρυφιστικές ομάδες και τα κείμενα τόνισαν ανόητα τις περασμένες ενσαρκώσεις και την ανάκτησή τους· η ανάκτηση αυτή δεν επιδέχεται λογικό έλεγχο – ο καθένας μπορεί να λέει και να ισχυρίζεται ό,τι θέλει· η διδασκαλία στηρίχθηκε σε φανταστικούς κανόνες οι οποίοι υποτίθεται ότι διέπουν την εξίσωση του χρόνου και τα διαστήματα μεταξύ των ζωών, λησμονώντας ότι ο χρόνος είναι μια ιδιότητα της εγκεφαλικής συνείδησης και ότι αν διαχωρισθεί από τον εγκέφαλο, ο χρόνος είναι ανύπαρκτος.

Περασμένες ενσαρκώσεις (2) : Δηλητήριο του παρελθόντος, έτσι Εμείς ονομάζουμε το βύθισμα στο παρελθόν. Γι αυτό σε ορισμένες διδασκαλίες αναφέρονται πολύ λίγο οι μετενσαρκώσεις, για να ωθήσουν ακόμα περισσότερο στο μέλλον (Μορνα)

Περασμένες ζωές και υπνωτισμός : Η μέθοδος αυτή ανασκαλεύει το παρελθόν του ασθενή· επιδιώκει να ξεθάψει τις βασικές καθοριστικές συνθήκες που κρύβονται στα γεγονότα της παιδικής ή βρεφικής ηλικίας. Αυτά τα ανακαλυφθέντα γεγονότα, όπως πιστεύεται, έδωσαν μια λανθασμένη διεύθυνση ή ροπή στην επιθυμητική φύση ή την ζωή της σκέψης· εγκαινίασαν τα προδιαθέτοντα σπερματικά συμπλέγματα και επομένως συνιστούν την πηγή της όλης δυσχέρειας. Η μέθοδος αυτή (ακόμη και αν δεν το αντιλαμβάνεται ο ψυχολόγος) μπορεί να οδηγήσει σε περασμένες ζωές και έτσι ν' ανοίξει θύρες που θα ήταν καλό να μείνουν κλειστές μέχρι ν' ανοίξουν με μεγαλύτερη ασφάλεια.

Περικτική Λογική : που είναι το θέμα του μυητικού διαλογισμού του μαθητή της δεύτερης ακτίνας, παράγει την ενδόμυχη εκείνη θεία ικανότητα που επιτρέπει στη λεπτομέρεια του αισθητού Όλου να συλληφθεί με λεπτολόγο πληρότητα. Αυτή η πλατιά, όμως λεπτομερής προοπτική ή παγκόσμια αναγνώριση μου είναι εξαιρετικά δύσκολο να την εξηγήσω ή να την κατανοήσετε. Η δεύτερη ακτίνα αποκλήθηκε η Ακτίνα της Λεπτομερούς Γνώσης και όπου χρησιμοποιήθηκε αυτός ο όρος, ο αρχάριος έδωσε κατ' ανάγκη έμφαση στη λέξη "λεπτομερής". Θα μπορούσε μάλλον να ονομασθεί η Ακτίνα της Λεπτομερούς Ενότητας ή η Ακτίνα του Θείου Προτύπου, ή του κάλλους στη σχέση. Συνεπάγεται από μέρους του μαθητή ένα πολύ υψηλό σημείο συνθετικής κατανόησης.

Περιστροφή ή Γύρος : Το πέραςμα του κύκλου ζωής μέσα και από τις επτά σφαίρες (7 περίοδοι σφαίρας κάνουν μια περιστροφή). Κάθε περιστροφή εξελίσσει ένα βασίλειο στο μεγαλύτερο βαθμό τελειότητας για τον τύπο του. βλέπε: σφαίρα (Αρθουρ Παουελ)

Πέταλα , ταξινόμηση:

I. Πέταλα Γνώσης. Πρώτος Κύκλος.

α. Οργανώνονται στην Αίθουσα της Άγνοιας.

β. Οδηγούνται από τη δύναμη και την ενέργεια του Μαχατσόχαν.

γ. Επηρεάζεται η τρίτη ομάδα των ηλιακών Πίτρι.

II. Πέταλα Αγάπης. Δεύτερος Κύκλος.

α. Οργανώνονται στην Αίθουσα της Μάθησης.

β. Οδηγούνται από τη δύναμη και την ενέργεια του Βοδισάττβα.

γ. Επηρεάζεται η δεύτερη ομάδα των ηλιακών Κυρίων.

III. Πέταλα Θυσίας. Τρίτος Κύκλος.

α. Οργανώνονται στην Αίθουσα της Σοφίας.

β. Οδηγούνται από τη δύναμη και την ενέργεια του Μανού.

γ. Επηρεάζεται η πρώτη ομάδα των ηλιακών Αγγέλων.

Πετράδι στο Λωτό και τρίτο μάτι : Ένας άλλος παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη σε προχωρημένα στάδια ανάπτυξης είναι ο τρίτος οφθαλμός που συνιστά για τον αποκρυφιστή και τον αληθινό λευκό μάγο ό,τι είναι το τέταρτο ενεργειακό κέντρο (το πετράδι στο λωτό) για το λωτό ή για τις τρεις σειρές πετάλων. Η αντιστοιχία είναι ενδιαφέρουσα:

Το πετράδι στο λωτό κατευθύνει την ενέργεια από την ενάδα, ενώ ο τρίτος οφθαλμός κατευθύνει την ενέργεια του Εγώ στο φυσικό πεδίο.

Το πετράδι στο Λωτό είναι το κέντρο δύναμης που συνδέει το βουδδικό και το νοητικό πεδίο. Όταν γίνεται ορατό και αισθητό, ο άνθρωπος μπορεί να λειτουργεί συνειδητά στο βουδδικό πεδίο. Ο τρίτος οφθαλμός συνδέει τον αφυπνισμένο επί του φυσικού πεδίου άνθρωπο με τον αστρικό ή υποκειμενικό κόσμο και του επιτρέπει να λειτουργεί συνειδητά εκεί.

Το πετράδι ή το διαμάντι που καλύπτεται απ' τον εγωικό λωτό είναι το παράθυρο της Ενάδας ή Πνεύματος δια του οποίου κοιτάζει προς τα έξω στους τρεις κόσμους. Ο τρίτος οφθαλμός είναι το παράθυρο του Εγώ ή ψυχής που λειτουργεί στο φυσικό πεδίο δια του οποίου κοιτάζει προς τα μέσα στους τρεις κόσμους.

Το πετράδι στο λωτό εδράζεται ανάμεσα στο μάνας και το βούδδι, ενώ ο τρίτος οφθαλμός βρίσκεται ανάμεσα στο δεξί και το αριστερό μάτι.

Πίνγκαλα : Αγωγός στην σπονδυλική στήλη. Βλέπε: Σουσούμνα.

Πίτρι : Οι πρόγονοι ή δημιουργοί του ανθρώπινου γένους .Είναι επτά τάξεις εκ των όποιων τρεις είναι ασώματες και τέσσερις σωματικές . Συνήθως ονομάζονται Σεληνικοί Πιτρι ή Πρόγονοι και δεν πρέπει να συγχέονται με τους Ηλιακούς Πιτρι ή Αγγέλους που δίνουν το νου στον άνθρωπο και δημιουργούν το σχετικά μόνιμο σώμα του Εγώ ή Ανώτερου Εαυτού.

Πίτρι Μπαρισάντ(Κύριοι της Σελήνης) : Αυτοί που πέτυχαν τον ανώτερο βαθμό τελειότητας στην Σεληνιακή Αλυσίδα (την μύηση του Αρχάτ, 4η) και παρέμειναν σε στενή επαφή για βοήθεια της γης. Επίσης ονομάζονται Πρόγονοι ή κύβοι γιατί κυριάρχησαν στην υλη στην τετραπλή μορφή της. Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες Μπαρισαντ, σεληνιακοί Πίτρι ή Πιτρι Ρούπα όπως ονομάζονται διαφορετικά. Αυτή που εργάζεται στη 4η περιστροφή της γήινης αλυσίδας φέρουν αιθερικό σώμα . Ανήκουν στην 7η Δημιουργική Ιεραρχία και έχουν στις διαταγές τους μεγάλες στρατιές πνευμάτων της φύσης (Αρθουρ Πάουελ).

Πίστη : η Πίστη είναι μια από τις μεγαλύτερες ανάγκες μας, αφού είναι “ελπιζομένων Υπόστασις, πραγμάτων Έλεγχος ου βλεπομένων”.

Πίστη (2) : Δεν είναι χωρίς λόγο που οι θεραπευτές ρωτούσαν πριν να θεραπεύσουν: «Έχεις πίστη;» Μορυα

Πλανητικός Λόγος : Ο όρος αυτός εφαρμόζεται γενικά στα επτά ανώτατα πνεύματα, που αντιστοιχούν στους επτά αρχαγγέλους τού Χριστιανισμού. Έχουν όλοι περάσει από το ανθρώπινο στάδιο και εκδηλώνονται τώρα διά μέσου ενός πλανήτη και των εξελίξεων του, κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ο άνθρωπος εκδηλώνεται διά τού φυσικού σώματός του. Το ανώτατο πλανητικό πνεύμα, που εργάζεται διά μέσου οποιασδήποτε ιδιαίτερης σφαίρας είναι στην πραγματικότητα, ο προσωπικός Θεός τού πλανήτη. Θα μπορούσε εδώ ν’ αναφερθεί σε συνάρτηση με τον πλανητικό Λόγο της διάταξής μας ότι:

α. Βρίσκεται σε φυσική ενσάρκωση.

β. Βρίσκεται στο μέσο της σταδιοδρομίας Του πάνω στην κοσμική Ατραπό της Μύησης και συνεπώς πρόκειται να λάβει την τέταρτη Μύηση σ’ αυτή την άλυσο. Επομένως η σφαίρα αυτή θα μπορούσε δικαίως να θεωρηθεί σφαίρα της θλίψης και του πόνου, γιατί δι’ αυτής ο πλανητικός μας Λόγος υφίσταται εκείνο που οι μυστικιστές αποκαλούν “Σταύρωση”.

γ. Τα κύτταρα στο σώμα Του – εκείνα τα κύτταρα μέσα απ’ τα οποία αισθάνεται και νιώθει και βιώνει – συντρίβονται αυτή την παγκόσμια περίοδο απ’ τον πόνο και την οδύνη, γιατί δική Του είναι η συνείδηση στο κέντρο του Σώματος και δική τους είναι η ικανότητα να υποφέρουν, έτσι ώστε μέσα απ’ αυτά να μάθει την έννοια της συστημικής απάθειας, να αποσυνδεθεί από κάθε μορφή και υλική ουσία και να βρει τελικά πάνω στο σταυρό της ύλης την αποδέσμευση και την ελευθερία του Πνεύματος.

Πλάνη: Η Πλάνη είναι πιο νοητική στην κρούση της. Αφορά τις ιδέες με τις οποίες ζούμε και τη ζωή της σκέψης που λίγο ή πολύ (αν και κυρίως λίγο) διέπει τις καθημερινές μας υποθέσεις. Στον πρώτο πειρασμό ο Χριστός αντιμετώπισε τη μάγια, με φυσικές δυνάμεις τέτοιας ισχύος, ώστε ο διάβολος θα επωφελείτο απ’ αυτές σε μια προσπάθεια να Του προκαλέσει σύγχυση. Στο δεύτερο πειρασμό δοκιμάσθηκε από τη γοητεία και με την καθυπόταξή της ζωτικής πνευματικής Του ζωής σε μια παρανόηση και συναισθηματική χρήση των θείων Του δυνάμεων. Το αμάρτημα του νου, που είναι η υπερηφάνεια, ήρθε σε δράση απ’ το διάβολο στον τρίτο πειρασμό και η πλάνη της εφήμερης δύναμης που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για σωστούς σκοπούς, είμαστε βέβαιοι ότι Του παρουσιάσθηκε. Έτσι δοκιμάσθηκε η πιθανή ενδότερη αδυναμία των τριών όψεων της φύσης του Χριστού και μέσω αυτών χύθηκε πάνω Του το τεράστιο άθροισμα της παγκόσμιας μάγια, γοητείας και πλάνης. Έτσι αντιμετώπισε τον Ένοικο στο Κατώφλι, που είναι ένα άλλο όνομα για τον προσωπικό κατώτερο εαυτό, θεωρώντας τον σαν ενιαίο σύνολο, όπως συμβαίνει μόνο στους προχωρημένους ανθρώπους, τους μαθητές και τους μνημένους. Στις τρεις αυτές λέξεις – μάγια, γοητεία και πλάνη – έχουμε τα συνώνυμα της σάρκας, του κόσμου και του διαβόλου, που αποτελούν την τριπλή δοκιμασία την οποία αντιμετωπίζει κάθε υιός του Θεού στα πρόθυρα της απελευθέρωσης.

Πλανητικό Πνεύμα : είναι ένας άλλος όρος για το Λάγο του Πλανήτη μας , ένα από τα επτά Πνεύματα ενώπιον του Θρόνου και συνεπώς ένας από τους επτά Ουράνιους Ανθρώπους.

Βρίσκεται στο εξελεκτικό Τόξο του σύμπαντος και έχει περάσει πολλά στάδια πέρα από το ανθρώπινο. Βλέπε : Πνεύμα της γης.

Πλάτωνας : Αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 429 π.Χ. Ο Πλάτωνας έζησε στην ακμή της αθηναϊκής πολιτείας, συναναστράφηκε πολλούς σπουδαίους σύγχρονους του άντρες (Θουκυδίδη, Ξενοφώντα, Ευριπίδη, Αριστοφάνη, Φειδία) και είχε δασκάλους του τους σοφότερους άντρες της εποχής του. Όλα αυτά του προετοίμασαν μια λαμπρή σταδιοδρομία στην πνευματική ζωή της χώρας μας. Σε ηλικία 20 χρονών γνώρισε το Σωκράτη και από τότε έμεινε πιστός κοντά του μέχρι το Θάνατο του δασκάλου. Απ' την αγάπη του στη μάθηση και την έρευνα έκανε πολλά ταξίδια. Στην Ιταλία γνώρισε τις ιδέες των Πυθαγόρειων για τα μαθηματικά, τη φυσική και την ηθική, που, συνδυασμένες με τις δικές του απόψεις, τις βρίσκουμε στα συγγράμματά του. Στην Κυρήνη άκουσε το Θεόδωρο να διδάσκει μαθηματικά. Κατόπιν πήγε στην Αίγυπτο και μετά στη Σικελία, όπου τον φιλοξένησε ο Δίωνας. Έπεσε όμως στη δυσμένεια του τύραννου της Σικελίας Διόνυσου και γλίτωσε βέβαια το Θάνατο, πουλήθηκε όμως σαν δούλος και τον ελευθέρωσε ο Αννίκερις ο Κυρηναίος. Το 388 π.Χ. γύρισε στην Αθήνα και άρχισε να διδάσκει στη σχολή που ίδρυσε κοντά στον Κηφισό, την Ακαδημία. Εγγραψε αρκετά βιβλία και ασχολήθηκε να βρει ένα ιδανικό πολιτικό σύστημα για την εποχή του. Πέθανε το 348 π.Χ., σε ηλικία 81 χρονων. Οι μαθητές του τον αγαπούσαν και τον Θαύμαζαν. Μεταξύ τους ήταν: ο Χαβρίας, ο Φωκίωνας, ο Δημοσθένης κ.ά. Οι οπαδοί του διάδωσαν τη διδασκαλία του και διατήρησαν για αρκετό χρόνο την Ακαδημία. Η μέθοδος του Πλάτωνα όπως και του Σωκράτη ήταν διαλογική. Το μόνο έργο που δεν έχει διαλογική μορφή είναι η "Απολογία του Σωκράτη". Η φιλοσοφία του Πλάτωνα αγκαλιάζει όλους τους τομείς. Περίφημη είναι η Θεωρία του "Περί Ιδεών". Με τη Θεωρία του αυτή ο Πλάτωνας μπορεί να θεωρηθεί πατέρας του φιλοσοφικού ρεύματος που λέγεται ιδεαλισμός (βλ. λέξη). Για να στηρίξει την Θεωρία του αυτή, ο Πλάτωνας υποστηρίζει τη Θεωρία της μετεμψύχωσης. Δηλ. η ψυχή δεν πεθαίνει μετά το Θάνατο του ανθρώπου, αλλά πηγαίνει και ζει σε κάποιον άλλο οργανισμό. Σύμφωνα με τη Θεωρία των ιδεών, η πραγματικότητα χωρίζεται σε αισθητή και νοητή. Στην πρώτη ανήκουν τα πράγματα και τα αντικείμενα που τα καταλαβαίνουμε με τις αισθήσεις μας και στη δεύτερη ανήκουν οι ιδέες, που γίνονται αντιληπτές μόνο με το νου μας. Οι ιδέες για τον Πλάτωνα είναι τα "καθαρά όντα", τα "όντως όντα", δηλ. αυτές που μόνο υπάρχουν πραγματικά, είναι άυλες, αιώνιες και απόλυτες. Πηγή της γνώσης θεωρεί αυτές τις μεταφυσικές ιδέες. Τ' αντικείμενα του αισθητού κόσμου που αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας είναι ατελή αντίγραφα των ιδεών. Η ψυχή λοιπόν, βλέποντας τ' αντικείμενα του αισθητού κόσμου, τα κατονοεί επειδή θυμάται (Θεωρία της ανάμνησης) τις ιδέες τους, που είχε γνωρίσει σε κάποια προηγούμενη ζωή της στον κόσμο των Ιδεών. Στην κορυφή του κόσμου των Ιδεών ανήκει η ιδέα του Αγαθού, που συμβολίζει και την έννοια της Θεότητας. Η ιδέα του Αγαθού είναι η τελειότητα. Όλες οι άλλες ιδέες έχουν σαν πηγή τους την ιδέα του Αγαθού. Η ψυχή, κατά τον Πλάτωνα, είναι αιώνια και αθάνατη και χωρίζεται σε 3 μέρη: 1. Το λογιστικό (μ' αυτό επικοινωνεί με τον κόσμο των ιδεών), 2. το θυμοειδές (που την οδηγεί στα ευγενή πάθη) και 3. το επιθυμητικό (που την οδηγεί στα αγενή πάθη). Ο Πλάτωνας, όπως είπαμε, ασχολήθηκε και με την πρακτική φιλοσοφία, δηλ. τη φιλοσοφία σαν τρόπο ζωής. Κατά τον Πλάτωνα ο άνθρωπος πρέπει να φροντίζει να φύγει το γρηγορότερο απ' τη ζωή, για να ενωθεί με τον κόσμο των Ιδεών. Όσο όμως ζει πρέπει να εξασκεί την αρετή. Μέρη της

αρετής είναι η σοφία, η αντρεία, η σωφροσύνη και η δικαιοσύνη. Οι αρετές αυτές χρειάζονται και για την καλή διοργάνωση της πολιτείας. (εγκυκλ. Χριστόπουλος)

Πλούτος και μαθητεία : Μέσα σ' αυτό το Άσραμ (του Διδασκάλου αυτού ασχολείται με τα παγκόσμια οικονομικά προβλήματα και επίσης με την άμεση επίθεση ενάντια στο βασικό υλισμό) που βρίσκεται στο σύγχρονο κόσμο βρίσκονται να εργάζονται δραστήρια κεφαλαιούχοι και ηγέτες των εργατών, ειδικοί οικονομολόγοι και σκεπτόμενοι εργάτες και μέλη όλων των διαφορετικών ιδεολογιών που επικρατούν σε ολόκληρο τον κόσμο σήμερα. Πολλοί απ' αυτούς είναι ό,τι ο ορθόδοξος θρησκευόμενος ή ο περιχαρακωμένος σπουδαστής του αποκρυφισμού θα θεωρούσε σαν μη πνευματικούς, όμως όλοι τους είναι στην πραγματικότητα βαθιά πνευματικοί με την ορθή έννοια, αλλά δε νοιάζονται για ετικέτες, για σχολές σκέψης, ούτε για την ακαδημαϊκή, εσωτερική διδασκαλία. Επιδεικνύουν έμπρακτα μέσα τους μια ζωντάνια που είναι το σημάδι της μαθητείας.

Πλούτος και πνεύμα : Όλοι γνωρίζουμε άτομα που περιβάλλονται από πολυτέλεια. Αν ήξεραν μόνο τι τους έχει στερήσει αυτή η πολυτέλεια! Οι άνθρωποι θέλουν να συνεχίζουν όλες τις καθιερωμένες συνήθειές τους, ξεχνώντας ότι οι συνήθειες του σώματος χαράζονται επίσης σα συνήθειες του πνεύματος. Το πνεύμα αδυνατίζει και αρχίζει να φοβάται τις τολμηρές δράσεις. Έτσι οι άνθρωποι γίνονται συνηθισμένοι, με τις ίδιες στερεότυπες χαρές και θλίψεις.

πέντε κοσμικές αρχές : Τα πέντε βασικά φυσικά στοιχεία, δηλαδή: αιθέρας, αέρας, φωτιά, νερό, γη [ακάσα, βάγιου, άγκνι, απ, κσίτι].

Ποιότητες του νου και Γαλλία (3η Ακτίνα προσω.) : Οι ποιότητες του νου – υπερηφάνεια, εγωκεντρικότητα, χωριστική στάση, ιδιοτελής σχεδιασμός και ένας υλισμός που εισδύει βαθιά στη μαζική συνείδηση – κυριαρχούν στις δραστηριότητές τους και εστιάζονται στην υλική ευημερία της Γαλλίας..... Αυτή η έκδηλη δραστηριότητα της διανόησης, για την οποία η Γαλλία είναι τόσο υπερήφανη, ευθύνεται κυρίως για την κατάσταση της Γαλλίας στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο μαζί με τις δυσχέρειες που μοιράζεται με όλα τα έθνη τα οποία ενεπλάκησαν στον πόλεμο. Κάθε προοπτική εσώτερης αρμονίας βρίσκεται ακόμη πολύ μακριά, αλλά θα έρθει. Μην ξεχνάτε ό,τι έγραψα πολύ νωρίτερα σ' ένα απ' τα βιβλία μου ότι η Γαλλία θα αποκαλύψει τελικά την αληθινή φύση της ψυχής και θα εγκαινιάσει την εποχή της αληθινής εσωτερικής ψυχολογίας. Για να το κάνει θα πρέπει αναπόφευκτα να βρει τη δική της ψυχή και όταν τη βρει – μέσω του φωτισμένου νου – θα φέρει φως στην ανθρωπότητα.

Ποιος Είμαι ; : Ο μαθητής γνωρίζει ή μαθαίνει να γνωρίζει ότι δεν είναι αυτό ή εκείνο, αλλά η Ζωή καθαυτή. Δεν είναι το φυσικό σώμα ή η συναισθηματική του φύση· δεν είναι σε τελευταία ανάλυση (μια πολύ αποκρυφιστική φράση) ο νους ή εκείνο δια του οποίου γνωρίζει. Μαθαίνει ότι και αυτός πρέπει επίσης να υπερπηδηθεί και να αντικατασταθεί από τη νοήμονα αγάπη (που είναι αληθινά εφικτή μόνο αφού αναπτυχθεί ο νους) και αρχίζει να αντιλαμβάνεται τον εαυτό του σαν ψυχή. Τότε αργότερα έρχεται η τρομερή “στιγμή στο χρόνο” όταν εκκρεμής στο χώρο, ανακαλύπτει ότι δεν είναι η ψυχή. Τι είναι λοιπόν τότε; Ένα σημείο θείας δυναμικής θέλησης, εστιασμένο στην ψυχή, που φθάνει στην επίγνωση

της Ύπαρξης με τη χρήση της μορφής. Είναι Θέληση, ο κυβερνήτης του χρόνου και ο οργανωτής του χώρου στο χρόνο. Το κάνει, αλλά πάντοτε με την επιφύλαξη ότι χρόνος και χώρος είναι τα “θεία αθύρματα” και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ή όχι κατά βούληση.

Πόλεμος και φόνος (1940-1945) : καθώς εξετάζουμε αυτές τις ιδέες και δικαιολογούμε το μαχητικό πνεύμα των Χριστιανικών δημοκρατιών, αυτό που μετράει είναι το κίνητρο. Ο πόλεμος μπορεί να είναι και είναι μαζική δολοφονία όταν το κίνητρο είναι εσφαλμένο. Μπορεί να είναι θυσία και ορθή δράση όταν το κίνητρο είναι ορθό. Η σφαγή ενός ανθρώπου όταν σκοτώνονται ανυπεράσπιστοι δε θεωρείται φόνος..... Ο θάνατος του φυσικού σώματος είναι μικρότερο κακό από την οπισθοδρόμηση του πολιτισμού, τη ματαίωση των θείων σκοπών του ανθρώπινου πνεύματος, την άρνηση κάθε πνευματικής διδασκαλίας και τον έλεγχο του νου και των ελευθεριών των ανθρώπων. Ο πόλεμος είναι πάντα κακός, αλλά μπορεί να είναι το μικρότερο από δύο κακά, όπως συμβαίνει σήμερα.

Πόλεμος, Ατραπός δοκιμασίας και Φυσικές πειθαρχίες :για την ανθρώπινη οικογένεια μαζικά αυτή η πυκνή-αιθερική διαμάχη διεξήχθη στον παγκόσμιο πόλεμο ο οποίος ήταν η επιβολή μιας τρομακτικής δοκιμασίας και πειθαρχίας. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι οι δοκιμασίες και οι πειθαρχίες αυτοεπιβάλλονται και προκύπτουν από τους περιορισμούς και τις ευκαιρίες μας. Το αποτέλεσμα αυτής της δοκιμασίας ήταν η μετάβαση στην Ατραπό της Δοκιμασίας ενός πολύ μεγάλου αριθμού ανθρώπινων όντων, λόγω της κάθαρσης και της εξάγνισης στην οποία υποβλήθηκαν. Η εξάγνιστική αυτή διαδικασία τους προετοίμασε σε κάποιο βαθμό για την παρατεταμένη διαμάχη στο αστρικό πεδίο, η οποία βρίσκεται ενώπιον όλων των ζηλωτών, πριν την επίτευξη του στόχου της μύησης. Αυτό που βρίσκεται μπροστά σε πολλούς σήμερα είναι σαφώς η εμπειρία του “Αρζούνα”.... Ο ζηλωτής ατομικά τείνει να σκέφτεται μόνο με όρους του εαυτού του και των ατομικών του δοκιμασιών και κρίσεων. Πρέπει να μάθει να σκέφτεται με όρους μαζικής δραστηριότητας και του προπαρασκευαστικού αποτελέσματος όσον αφορά την ανθρωπότητα σαν σύνολο. Πολλοί άνθρωποι ασχολούνται σήμερα στην ατομική τους ζωή με την ίδια ακριβώς διαδικασία και διαμάχη. Σε μικροσκοπική κλίμακα ό,τι πραγματοποιήθηκε στον παγκόσμιο πόλεμο, πραγματοποιείται στις ζωές τους. Είναι απασχολημένοι με τα προβλήματα της μάγια. Έτσι έχουμε σήμερα μια αυξανόμενη έμφαση στη φυσική καλλιέργεια, τις πειθαρχίες και στη μόδα της φυσικής άσκησης που βρίσκει την έκφρασή της στον κόσμο των σπορ, στις αθλητικές ασκήσεις, στη στρατιωτική εκγύμναση και στην προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οι τελευταίοι είναι από μόνοι τους μια μύηση. Παρά τα πολλά λανθασμένα κίνητρα και τα τρομερά και κακά αποτελέσματα (μιλώντας πάλι με μια πλατιά γενίκευση) η άσκηση του σώματος και η οργανωμένη φυσική καθοδήγηση προετοιμάζει το δρόμο για εκατομμύρια να περάσουν στην Ατραπό της Εξάγνισης. Μήπως είναι σκληρά λόγια; Η ανθρωπότητα βρίσκεται κάτω από ορθή διεύθυνση, ακόμη και αν σε σύντομα διαλείμματα παρερμηνεύει τη διαδικασία και εφαρμόζει εσφαλμένα κίνητρα σε ορθές δραστηριότητες.

Πόλεμος και Μέλλον : Ο πόλεμος του 1914-1945 τερματίστηκε· τα επακόλουθά του σε οδύνη, πείνα, ιδιοτελείς αντιδράσεις, υποψίες και απρεπείς αγώνες για κυριαρχία είναι εξίσου κακά όσο και ο περασμένος πόλεμος· τα αποτελέσματα είναι πιο διαρκή, επειδή ο πόλεμος μεταφέρθηκε κυρίως στο νοητικό πεδίο. Τα φυσικά αποτελέσματα του πολέμου εξαλείφονται ευκολότερα απ’ τα νοητικά αποτελέσματα. Το μεγάλο ερώτημα που αντιμε-

τωπίζει σήμερα η Ιεραρχία είναι : Θα κατορθώσει άραγε η φυλή των ανθρώπων να απαρνηθεί τους τωρινούς υλικούς αντικειμενικούς της σκοπούς και έτσι να προετοιμάσει το δρόμο για μια μεγάλη αποκάλυψη; Η Έλευση του ίδιου του Χριστού δεν είναι η αποκάλυψη που θα χορηγηθεί, αλλά θα απλοποιήσει τη σκέψη των ανθρώπων έτσι ώστε να γίνει δυνατή μια πλατιά φώτιση και αναγνώριση της αποκάλυψης. Τα επόμενα λίγα χρόνια θα δείξουν την πορεία που θ' ακολουθήσει το ρεύμα και κατά πόσο οι αντιδραστικές, υλικές και ιδιοτελείς δυνάμεις που επικρατούσαν για χιλιάδες χρόνια θ' αποκτήσουν τελικά τον έλεγχο. Αυτό το αντιδραστικό και υλικό πνεύμα μολύνει κάθε τμήμα της ανθρώπινης ζωής και οι εκκλησίες δεν αποτελούν εξαίρεση. Η ανθρωπότητα ωστόσο μπορεί να μάθει το μάθημά της και να στραφεί με ευγνωμοσύνη στην "οδό της δικαιοσύνης" και στην άγνωστη μέχρι τώρα τεχνική των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

.....τελική απόφαση που θα αναγκασθούν να πάρουν οι επόμενες δύο γενιές

Πολικά αντίθετα : Υδροχόος-Λέων (11-5), Ιχθείς- Παρθένος (12-6), Κριός-Ζυγός (1-7), Ταύρος-Σκορπιός (2-8), Δίδυμοι- Τοξότης (3-9), Καρκίνος- Αιγόκερως (4-10)

Πολικό αντίθετο της Γης : ο Πλανήτης Αφροδίτη, συμπληρωτικός, το Θείο Ανδρόγυνο.

Πολική συγγένεια :σχετικά με τους πλανήτες και αληθεύει εξίσου, παρότι σχετικά, για το άτομο της ουσίας ή το ηλιακό άτομο:

1. Η ζωή πάλλεται και ο πόλος εκτελεί τη λειτουργία του. Η σφαίρα περιστρέφεται σε πολλούς κύκλους. Καθώς περιστρέφεται νιώθει άλλες σφαίρες και επιδιώκει να γνωρίσει το μυστικό τους.

2. Συναντώνται μεταξύ τους. Επιδιώκουν μεγαλύτερη οικειότητα ή απορρίπτουν με μίσος κάθε περαιτέρω προσέγγιση. Κάποιες προσπερνούν, άλλες επιστρέφουν και παντρεύονται. Γνωρίζουν η μια την άλλη. Διατρέχουν σπειροειδώς τις τροχιές τους χέρι με χέρι. Με την ένωση τα πυρά αστράφτουν, οι δύο γίνονται ένας και ζουν πάλι μέσα στον Υιό τους, που είναι ο Τρίτος."

Με την μελέτη των σημαντικών αυτών λέξεων οι σπουδαστές μπορούν να μάθουν κάτι σχετικά με την "πολική συγγένεια", το "Γάμο στους Ουρανούς", την μεταφορά των σπερμάτων της ζωής από τον αρσενικό ελκτικό πλανήτη στον αρνητικό και δεκτικό και τελικά, σε μια μεταγενέστερη περίοδο, την απορρόφηση της ζωής των δύο πλανητών από έναν τρίτο πλανήτη που ονομάζεται αποκρυφιστικά "ο Υιός". Αναφέρεται στο συνθέτονα πλανήτη που σχηματίζει την κορυφή του ηλιακού τριγώνου.

Πολυτέλεια : Όλοι γνωρίζουμε άτομα που περιβάλλονται από πολυτέλεια. Αν ήξεραν μόνο τι τους έχει στερήσει αυτή η πολυτέλεια! Οι άνθρωποι θέλουν να συνεχίζουν όλες τις καθιερωμένες συνήθειές τους, ξεχνώντας ότι οι συνήθειες του σώματος χαράζονται επίσης σε συνήθειες του πνεύματος. Το πνεύμα αδυνατίζει και αρχίζει να φοβάται τις τολμηρές δράσεις. Έτσι οι άνθρωποι γίνονται συνηθισμένοι, με τις ίδιες στερεότυπες χαρές και θλίψεις.

Πόνος και Μύηση : αλλά στην Ατραπό της Μύησης ο πόνος εξουδετερώνεται σε μεγάλο βαθμό, όχι επειδή ο μνημένος επιχειρεί να αποφύγει τον πόνο, αλλά επειδή η ευαισθησία της μορφής σε ανεπιθύμητες επαφές εξαφανίζεται και μαζί της εξαφανίζεται επίσης ο

πόνος· ο πόνος είναι ο φύλακας της μορφής και ο προστάτης της ουσίας· προειδοποιεί για τον κίνδυνο· υποδεικνύει ορισμένα συγκεκριμένα στάδια της εξελικτικής διαδικασίας· συνδέεται με την αρχή δια της οποίας η ψυχή ταυτίζεται με την ουσία. Όταν πάψει η ταύτιση, ο πόνος και η ασθένεια και επίσης ο θάνατος χάνουν το άδραγμά τους πάνω στο μαθητή· η ψυχή δεν υπόκειται πια στις απαιτήσεις τους και ο άνθρωπος είναι ελεύθερος, γιατί η ασθένεια και ο θάνατος είναι ποιότητες έμφυτες στη μορφή.

Πόνος και σκληρότητα ζωής :...στο φως των αιώνιων αληθειών κάθε πόνος δεν είναι παρά πρόσκαιρος, κάθε δυσχέρεια και αγώνας είναι εφήμερα και ότι προηγουμένως διανύσαμε συχνά αυτό το δρόμο πάνω στο δυστυχή μικρό πλανήτη της οδύνης, που ονομάζουμε Γη. Καταλήγουμε να γνωρίσουμε ότι δε θα διανύουμε τόσο συχνά πάλι αυτό το δρόμο..... Όπως ακριβώς υπάρχουν μέρες του χρόνου που φαίνεται να ξεχωρίζουν λόγω της σκοτεινιάς τους και της υπερφόρτισης σε ζόφο και αγωνία, έτσι υπάρχουν ζωές που εξίσου ξεχωρίζουν σ' έναν κύκλο ζών λόγω των ποικίλων εμπειριών που μεταδίδουν, της πικρής συσσώρευσης οδύνης και δυστυχίας και του χειρισμού συσσωρευμένου δυσμενούς και συχνά οδυνηρού κάρμα. Αλλά, αδελφέ μου, όλες οι ζωές δεν είναι σαν και αυτές και το γεγονός ότι η τωρινή σου ζωή υπήρξε σκληρή επί τόσα χρόνια συνιστά εγγύηση ότι εκπλήρωσες πολύ κάρμα, ότι στέκεις άπειρα πιο ελεύθερος και λιγότερο μειονεκτικός. Τους καρπούς όλης αυτής της δυστυχίας θα τους δρέψεις όταν εισέλθεις στην επόμενη σου ενσάρκωση.

Πόνος : Παντού υποδεικνύεται ότι ο πόνος είναι ο καλύτερος εξαγνιστής και τρόπος συντόμευσης της Ατραπού. Αυτό είναι αναμφίβολα αληθές κάτω από τις υπάρχουσες συνθήκες στην Γη. Αλλά θα μπορούσε να είχε υπάρξει Δημιουργία με μια αμετάλακτη συνθήκη δοκιμασιών; Όχι. Πράγματι η Μεγάλη Δημιουργικότητα δεν προβλέπει την ανάγκη βασάνων. Με τρομακτικό ζήλο οι άνθρωποι οδηγούν τον εαυτό τους μέσα στον κύκλο του πόνου. Προσπαθούν να βαρύνουν την ατμόσφαιρα με την κακία... (Μορύα)

Πόνος αγαπημένων : Μια από τις λαμπρές πύρινες πράξεις θα είναι το να πάρουμε πάνω μας τον πόνο των αγαπημένων μας. Η πύρινη καρδιά καίει σαν φάρος και παίρνει επάνω τις αδυναμίες του περιβάλλοντος

πουρασ-τσαράνα : Τάμα για την επανάληψη του ονόματος μιας θεότητας για έναν ορισμένο αριθμό μηνιαίων επαναλήψεων· συνοδεύεται και από θυσία σε πυρά, προσφορές και άλλα τυπικά που αναφέρονται στις Βέδες. Κάθε νέα σελήνη ο αναζητητής αρχίζει π.χ. με χίλιες επαναλήψεις και προσθέτει χίλιες κάθε μέρα μέχρι την πανσέληνο — κατόπιν, κάθε μέρα μειώνει κατά χίλιες, μέχρι που να επανέλθει στις χίλιες στη νέα σελήνη. Αυτό γίνεται για δυο-τρία χρόνια χωρίς διακοπή, ανάλογα και με τις οδηγίες του γκουρού. Βλέπε: μάντρα, μπίτζα-μάντρα, νάμα-τζάπα, τζάπα.

Πουράνα-ς : Τα 18 ιερά βιβλία που, κατά την παράδοση, έγραψε ο σοφός Βγιάσα για να ερμηνεύσει και να εκλαϊκεύσει τις βεδικές πνευματικές αλήθειες μέσα από βίους ιστορικών και μυθολογικών προσώπων: θείων ενσαρκώσεων, αγίων, βασιλέων και πιστών.

πούρνα-γκνιάνι : ο Τέλειος γνώστης του Μπράχμαν.

Πούρουσα: Όρος της Σαμκχγιακής φιλοσοφίας που δηλώνει την αιώνια Συνειδητή Αρχή(Το Πνεύμα). Το σύμπαν εξελίσσεται από την 'ζεύξη' της Πρακρίτι και του Πούρουσα. Η λέξη επίσης δηλώνει και την ψυχή και το Απόλυτο.(Βιβεκανάντα). Η ενεργοποιούσα ΖΩΗ ή Πνεύμα . Προβάλλει μαζί με την Πρακρίτι αδιαχώριστα. Στην ουσία η ρίζα τους είναι η ΜΙΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ, ΑΠΕΙΡΗ ΑΡΧΗ που δύσκολα μπορούμε να αντιληφθούμε. Η Ε.Π.Μ στην Μυστική δοξασία αναφέρεται στη μια Απεριόριστη αναλοιώτη Αρχή - ΣΑΤ- ως αυτό που είναι πέρα από την Ύπαρξη και μη Ύπαρξη. Το ΕΝΑ. χωρίς καθόλου δεύτερο. (βλέπε Πρακρίτι).

Πνεύμα : Όχι ύλη. Το πνευματικό μέρος τού ανθρώπου. Το Πραγματικό, το Αιώνιο, η Μία Ζωή, η Μονάδα, η Ενέργεια. Το Πνεύμα είναι η Πνοή τής Ζωής που είναι η αιτία όλης τής εκδήλωσης. Αποτελεί το ζωτικό παράγοντα που ονομάζουμε «ζωή» τού ανθρώπου. Το Πνεύμα βρίσκεται πίσω από τη συνείδηση.

Πνεύμα της Γης ή Πλανητική Οντότητα : Είναι για τον Πλανητικό Λόγο ότι είναι η προσωπικότητα (η φυσική του μορφή) για την Ψυχή του ανθρώπου. Βρίσκεται στο ενεργητικό τόξο και είναι Οντότητα χαμηλού βαθμού. Είναι το σύνολο όλων των στοιχειακών ζών του Πλανήτη (Θιβετανός)

Πνεύμα της Γης (2): Η γη είναι ζωντανή όντας το φυσικό σώμα μιας μεγάλης οντότητας που δεν είναι πολύ εξελιγμένη , αλλά που μπορούμε κατά κάποιο τρόπο να φανταστούμε σαν ένα είδος τεράστιου πνεύματος της φύσης, του οποίου η Γη είναι η ενσάρκωση. Η προηγούμενη του ενσάρκωση ήταν φυσικά η σελήνη καθώς είναι όπως γνωρίζουμε ο τέταρτος πλανήτης της προηγούμενης αλυσίδας· η επόμενη ενσάρκωση του θα είναι στον τέταρτο πλανήτη της αλυσίδας που θα ακολουθήσει τη γήινη αλυσίδα. Εμείς δεν είμαστε παρά ασήμαντα βακτηρίδια πάνω στο σώμα του, που δεν μπορούν να κάνουν τίποτα το τόσο σημαντικό ώστε να του προκαλέσουν το ενδιαφέρον. Η ατμόσφαιρα που περιβάλλει τη γη μας πρέπει να είναι ένα είδος αύρας του και κάθε αλλαγή της κατάστασης του Πνεύματος της γης επηρεάζει τη ατμόσφαιρα και κατά συνέπεια αυτό που εμείς ονομάζουμε καιρό(Αρθουρ Πάουελ).

Πνευματικό : είναι καθετί που τείνει στην κατανόηση, στην καλοσύνη, σ' εκείνο που παράγει ομορφιά και μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε μια πληρέστερη έκφραση των θείων δυνατοτήτων

Πνευματικός και τόπος συνάντησης : Η εκδοχή των ανθρώπων της ορθόδοξης εκκλησίας ότι η λέξη "πνευματικός" υποδηλώνει ένα βαθύ και αποτελεσματικό ενδιαφέρον για την ορθόδοξη θρησκεία δεν προκύπτει απ' τα γεγονότα της πνευματικής ζωής. Κάποια μέρα όταν ο κόσμος θα καθοδηγείται όλο και περισσότερο απ' τους μνημένους του, η εσφαλμένη αυτή εκδοχή θα απορριφθεί και θα γίνει αντιληπτό ότι κάθε δραστηριότητα που ωθεί το ανθρώπινο ον προς κάποια μορφή ανάπτυξης (φυσικής, συναισθηματικής, ενορατικής κ.ο.κ.) έχει ουσιαστικά πνευματική φύση και είναι ενδεικτική της ζωντάνιας της εσώτερης θείας οντότητας.

Έχει ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι – σε παγκόσμια κλίμακα – ο παγκόσμιος μαθητής, η Ανθρωπότητα, βρίσκεται σήμερα στο χείλος της μεγάλης αυτής αφύπνισης και της συνδυασμένης καταγραφής μιας ενότητας που μέχρι τώρα δεν είχε επιτευχθεί: η ανάπτυξη του πνεύματος του διεθνισμού, η περιεκτικότητα της επιστημονικής στάσης και η εξάπλωση μιας παγκόσμιας ανθρωπιστικής κίνησης για ευημερία, είναι όλες ενδεικτικές αυτού του τόπου συνάντησης.

Πνεύμα παντού : Όταν προχωρήσουμε περισσότερο στην Ατραπό, δε θα βλέπουμε τίποτε εκτός από πνεύμα παντού και ο αφορισμός που διακήρυξε ο μεγάλος εκείνος μαθητής, η Ε.Π.Μπ., ότι “ύλη είναι πνεύμα στο κατώτατο σημείο της κυκλικής του δραστηριότητας” και “πνεύμα είναι ύλη στο έβδομο πεδίο” ή ανώτατο, θα είναι ένα αντιληπτό γεγονός στη συνείδησή μας.

Πνεύμα και Ψυχή : Το πνεύμα του ανθρώπου είναι ένα με τη ζωή του Θεού και βρίσκεται μέσα του, βαθιά εδραιωμένο στην ψυχή του, όπως η ψυχή του εδρεύει μέσα στο σώμα. Το πνεύμα αυτό σε κάποια μακρινή εποχή θα τον φέρει σ’ επικοινωνία μ’ εκείνη την όψη του Θεού που είναι υπερβατική και έτσι κάθε υιός του Θεού θα βρει τελικά το δρόμο του σ’ αυτό το κέντρο – σε απόσυρση και αφαίρεση – όπου ο Θεός ενοικεί πέρα από τα όρια του ηλιακού συστήματος.

Πνεύμα και Υλη : Έτσι στο μάτι του οραματιστή οι ανώτερες δυνάμεις εμφανίζονται κάτω από δυο όψεις : την υποκειμενική – σαν επιρροές – και την αντικειμενική – σαν μυστικιστικές μορφές – η οποία υπό τον Καρμικό Νόμο γίνεται μια Παρουσία, αφού Πνεύμα και Υλη είναι Ένα, όπως δηλώθηκε κατ’ επανάληψη · το Πνεύμα είναι Υλη στο έβδομο πεδίο, η υλη είναι Πνεύμα στο κατώτατο σημείο της κυκλικής του δραστηριότητας , ένα και τα δυο είναι Μάγια.(ΜΔ Ι , 6)

Πνευματικός Εσωτερισμός : Για την αναδιοργάνωση της Σχολής Αρκέην θα σου ζητούσα ν’ αναλάβεις το πλήρες μερίδιο σου και να συγκεντρώσεις την κύρια προσπάθειά σου στο έργο των ανώτερων μαθητών. Έχε πάντα υπόψη ότι εκείνο που απαιτείται είναι ο πνευματικός εσωτερισμός· η διδαχή στους σπουδαστές να δημιουργούν μια γραμμή φωτός ανάμεσα στον εαυτό τους και σε όλες τις περιστάσεις και τα προβλήματα. Αυτό είναι εφικτό επειδή κάθε πρόβλημα είναι στην πραγματικότητα μια ζωτική σκεπτομορφή, ικανή για καλό ή για κακό. Η γραμμή του εδραιωμένου φωτός μπορεί να διασκορπίσει το κακό ή να δράσει σαν διαβιβαστής της ενέργειας της θέλησης-για-το-καλό. Στις παραπάνω λίγες προτάσεις σου έδωσα ένα δυναμικό υπαινιγμό και μάλιστα έναν που θα έπρεπε να διδαχθεί σε όλους τους αληθινούς ζηλωτές.

Πνευματική Ανάγνωση : Μη λησμονείτε να βρίσκετε την έννοια πίσω από κάθε μορφή και ζωική εμπειρία και έτσι να μάθετε να εισέρχεσθε σ’ εκείνο τον κόσμο των υποκειμενικών δυνάμεων που είναι ο αληθινός κόσμος όπου εργάζονται όλοι οι αποκρυφιστές.

Πνευματική ρευστότητα : μια προθυμία να εγκαταλειφθούν όλες οι προκατειλημμένες ιδέες και τα ιδανικά καθώς και όλες οι αγαπημένες τάσεις, οι καλλιεργημένες συνήθειες σκέψης και κάθε αποφασιστική προσπάθεια να κάνει τον κόσμο να συμφωνήσει σ’ ένα

πρότυπο που φαίνεται στο άτομο ότι είναι το καλύτερο επειδή για το ίδιο είναι ελκυστικότερο – όλα αυτά πρέπει να περιέλθουν υπό την εξουσία του θανάτου. Μπορούν να εγκαταλειφθούν με ασφάλεια και σιγουριά και χωρίς φόβο για τα αποτελέσματα, αν το κίνητρο της ζωής είναι μια πραγματική και διαρκής αγάπη της ανθρωπότητας. Στην αγάπη, την αληθινή πνευματική αγάπη όπως τη γνωρίζει η ψυχή, μπορεί πάντα να εμπιστευθεί κανείς τη δύναμη και την ευκαιρία και ποτέ δε θα προδώσει αυτή την εμπιστοσύνη

Πνευματική Τριάδα : Ο Πνευματικός Άνθρωπος. Η έκφραση τής Μονάδας. (α) Ανώτερο Μάνας, πού εκφράζει την όψη τής Δράσης, ή τής Νοημοσύνης. (β) Βούδδι, πού εκφράζει την όψη τής Αγάπης-Σοφίας. (γ) Ατμα, πού εκφράζει την όψη τής Θέλησης, ή τής Δύναμης.

Πνευματική Τριάδα : Ίσως προκύψει καθαρότητα κατανόησης, αν αντιληφθείτε ότι οι καθοριστικές απαιτήσεις του Μυσταγωγού (μέχρι την περίοδο του έτους 1400 μ.Χ.) ήταν για συνειδητή ψυχική επαφή· σήμερα είναι για κάποιο μέτρο εδραιωμένης σχέσης με την Πνευματική Τριάδα μέσω της ανταγκάρανα. Είναι ένα τελείως διαφορετικό ζήτημα· η ψυχική επαφή είναι αναγκαστικά παρούσα αλλά δε θεωρείται ότι παρέχει όλα όσα πρέπει να έχει ο μνημένος της Νέας Εποχής. Η αγάπη είναι φυσικά αναγκαία· η σοφία πρέπει να είναι παρούσα, αλλά απαιτείται ακόμη η αίσθηση της παγκοσμιότητας και δείχνει, όταν υπάρχει, κάποιο μέτρο εναδικής εισροής... υποδηλώνει τη διαφορά ανάμεσα σε μια ζωή που διέπεται και καθορίζεται απ' την ψυχή και σε μια ζωή που διέπεται και καθορίζεται από την Πνευματική Τριάδα. Η διάκριση αυτή είναι πολύ πραγματική, γιατί η μια ποιότητα προκύπτει από την αγάπη και η άλλη από την αναγνώριση της παγκοσμιότητας της ζωής· η μια αποτελεί έκφραση της Χριστικής συνείδησης και ζωής και η άλλη συνιστά ανταπόκριση στην εναδική εισροή και όμως οι δύο είναι μία.

Πρακρίτι : Η Αρχέγονη Φύση, η δεύτερη από τις δυο θεμελιώδεις αρχές της Σαμκχιακής φιλοσοφίας(η Υλη). Η Πρακρίτι είναι η αρχέγονη συμπαντική ύλη, που εξελίσσεται σε νου και ύλη και εκφράζεται με τρεις τρόπους, ιδιότητες ή ροπές που ονομάζονται «γκούνας» (Βιβεκανάντα) -Βλέπε Πουρούσα και Μούλαπρακρίτι-.

Πραλάγια : Μια περίοδος επισκότισης ή ανάπαυσης - πλανητικής, συστημικής ή κοσμικής. Ένα διάλειμμα μεταξύ δύο περιόδων εκδήλωσης.

Πράνα ή ζωτικότητα : Το Στοιχείο τής Ζωής, η πνοή τής Ζωής. Ο αποκρυφιστής πιστεύει ότι η ζωή είναι η μόνη μορφή υπάρξεως, η οποία εκδηλώνεται σε ότι ονομάστηκε Υλη ή σε ότι (εσφαλμένα αποχωρίζοντας τα τρία αυτά) ονομάζουμε Πνεύμα, Ψυχή και Σώμα στον άνθρωπο. Η Κοσμική πρانا που διαπερνά τα πάντα δεν είναι πράνα με την κοινή έννοια αλλά αποτελεί ένα όνομα για τον βραχμα σαν δημιουργό της ατομικής πράνα . Ολα τα όντα υφίστανται μόνο εφόσον υπάρχει πράνα μέσα στο σώμα . Η μυστηριώδης ζώνη στο ουρανό την οποία ονομάζουμε Γαλαξία (ΜΔ) συνδέεται στενά με την κοσμική πρانا ή εκείνη την κοσμική ζωτικότητα ή τροφοδοσία που ζωογονεί το ηλιακό αιθερικό σύστημα.

Πράνα (2): Η ζωτική πνοή που διατηρεί τη ζωή στο φυσικό σώμα· η αρχέγονη ενέργεια ή δύναμη από την οποία πηγάζουν όλες οι φυσικές δυνάμεις. Τα γιογκικά βιβλία αναφέρουν πέντε υποστάσεις της πράνα που σχετίζονται με διάφορες σωματικές λειτουργίες: 1.Πράνα,

που ελέγχει την αναπνοή. 2.Απάνα, που μεταφέρει προς τα κάτω τις αναφομοίωτες τροφές. 3.Βγιάνα, που διαποτίζει όλο το σώμα. 4.Ουντάνα , που αποβάλλει τα περιεχόμενα του στομαχιού μέσω του στόματος και επίσης ωθεί την ψυχή κατά την προς τα άνω έξοδο της από το σώμα, την ώρα του θανάτου. 5.Σα- μάνα , που μεταφέρει τη διατροφή σε ολόκληρο το σώμα. Όσο περισσότερο εξευγενισμένη είναι η μορφή τόσο καλύτερος δέκτης της πράνα θα αποβεί.

Πρανάβα : Εναλλακτική ονομασία του μάντρα OM (προφέρουμε ώουμ).

πρανάγιαμα: Η τέταρτη από τις επτά βαθμίδες της Οκταμερούς Γιόγκα του Πατάντζαλι . Κυριαρχία πάνω στην πράνα, μέσω αναπνευστικών ασκήσεων· μία από τις ασκήσεις της γιόγκα.

Πραναγιάμα: ...όλων των ειδών κατευθύνεται κυρίως στη διέγερση των πυρών της καρδιάς.

πρανάμ: Ευσεβής χαιρετισμός στον Κύριο, σ' έναν ανώτερο ή σ' ένα γεροντότερο — είτε με ενωμένες παλάμες, είτε «παίρνοντας τη σκόνη των ποδιών» του (αγγίζοντας τα πόδια του ανώτερου και μετά το μέτωπό μας, με το δεξιό χέρι ή και με τα δυο χέρια), είτε προσκυνώντας τον μπρούμυτα.

πρατγιαχάρα: Η απόσυρση των αισθήσεων από τα αντικείμενά τους. Η πέμπτη βαθμίδα της Οκταμερούς Γιόγκα του Πατάντζαλι είναι αυτό που ο άνθρωπος γεννάει στην τρέχουσα ζωή και που θα θερίσει στο μέλλον (ή, καμιά φορά και στην τρέχουσα ζωή).

Πρατζαπάτι : Οι Προγενήτορες , αυτοί που δίνουν ζωή στα πάντα πάνω στη γη. Είναι επτά και δέκα που αντιστοιχούν στα επτά και δέκα Σεριφώθ. Κοσμικά είναι οι επτά Ρίσι της Μεγάλης Άρκτου· Συστημικά είναι οι επτά Πλανητικοί Λόγοι και από τη σκοπιά του Πλανήτη μας είναι οι επτά Κουμάρα (ΜΔ)

Πρατυέκα Βούδδες : Βλέπε: Βούδδες Δράσης

παραράμπντχα κάρμα : Το κάρμα, τα νοητικά αποτυπώματα που γεννάει η δράση του ανθρώπου, γενικά χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες: σάντσιτα, αγκάμι και παραράμπντχα. Το σάντσιτα κάρμα είναι η απέραντη Παρακαταθήκη των αποτυπώσεων των παρελθοντικών πράξεων, οι καρποί των οποίων θα θεριστούν μετά από την τρέχουσα ζωή. Το αγκάμι-κάρμα, Το παραράμπντχα κάρμα είναι αυτό που προσδιόρισε την παρούσα ζωή και έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς, οι οποίοι ήδη θερίζονται. Κατά τους Ινδουιστές, οι καρποί όλων των κάρμας πρέπει να θεριστούν από το δημιουργό τους, και ο χαρακτήρας και οι συνθήκες της ζωής του ανθρώπου καθορίζονται από το παρελθοντικό κάρμα του. Το παραράμπντχα είναι το πιο δυναμικό από όλα, γιατί οι συνέπειές του με κανέναν τρόπο δεν μπορούν να αποφευχθούν — σαν το εκτοξευμένο βέλος που δεν μπορεί να αναχαιτιστεί. Οποιος πραγματώνει το Θεό, δε γεννάει αγκάμι κάρμα [καινούργιο μελλοντικό κάρμα] και απαλλάσσεται από τις συνέπειες του σάντσιτα κάρμα [των απραγματοποίητων αποτυπώσεων των πράξεων του παρελθόντος], επειδή η πραγμάτωση του Θεού το 'απανθρακώνει'

και δεν μπορεί να φυτρώσει· αλλά το παραράμπντχα, που έχει αρχίσει ήδη να δίνει καρπούς πρέπει να θεριστεί.

Πρεσβύτεροι μαθητές: ...κάποιο θεμέλιο για τις αληθινές εσωτερικές σχολές. Τέτοιες Δεν υπάρχουν προς το παρόν. Σήμερα οι ζηλωτές και οι μαθητές εργάζονται στις σύγχρονες εσωτερικές σχολές (όπως η Σχολή Αρκέν και το Εσωτερικό Τμήμα της Θεοσοφικής Εταιρείας – για ν’ αναφέρω δύο απ’ τις πιο σπουδαίες) και εκεί μαθαίνουν μερικές απ’ τις θεμελιακές αλήθειες του εσωτερισμού· αρχίζουν ν’ αποκτούν τον έλεγχο της συναισθηματικής φύσης και του νου· μαθαίνουν να εξαγνίζουν το σώμα και να κατανοούν τα βασικά αξιώματα της Προαιώνιας Σοφίας. Τότε έρχονται υποκειμενικά υπό τη διεύθυνση κάποιου πρεσβύτερου μαθητή που γνωρίζει την αναγκαία επόμενη αλήθεια και ανέλιξε μέσα του την “αίσθηση της επαφής” και τη δύναμη της ενορατικής αντίληψης. Λίγα πρόσωπα, εδώ και εκεί, εργάζονται σαφώς υπό τη διεύθυνση κάποιου Διδασκάλου.

Πρόβατα και Ερίφια: η διάκριση ανάμεσα σε “πρόβατα και ερίφια” είναι κυρίως Ιεραρχική. Ο όρος “ερίφια” εφαρμόζεται εσωτερικά στους μνημένους μαθητές και σ’ εκείνους που σκαρφάλωσαν στο όρος της μύησης. Ο όρος “πρόβατα” εφαρμόζεται σ’ εκείνους που ακολουθούν τυφλά την εσώτερη παρόρμηση των ψυχών τους και που ψηλαφούν το δρόμο τους (σε μεγάλους σχετικά αριθμούς) προς την Ιεραρχία. Γι’ αυτούς μένει ακόμη να έλθει η μεγάλη αποκάλυψη ότι το “βασίλειο του Θεού είναι εντός σου”. Τέτοιος είναι ο λόγος γι’ αυτούς σ’ αυτό το στάδιο της ανθρωπίνης ιστορίας. Από τη στιγμή που θα τον αντιληφθούν, θα απορροφούνται ήδη στην Ιεραρχία. Η ζωή πλέον γι’ αυτούς θα απλουστευθεί. Για τα “ερίφια” πρέπει να έρθει η παρορμητική κλήση από την ανώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας, “Ζήτησε την οδό της Ανάληψης” – ανάληψης ακόμη και από την τριαδική ζωή σ’ εκείνη του αγνού Όντος και της εναδικής ύπαρξης.

Προβλήματα από την φώτιση : Συναντάται επίσης μερικές φορές ιλαρότητα σαν αποτέλεσμα της επαφής μ’ ένα νέο κόσμο και έντονη νοητική διέγερση. Επίσης το αποτέλεσμα είναι συχνά η κατάθλιψη που βασίζεται σε μια αίσθηση ανικανότητας να σταθεί στο ύψος της αντιληφθείσας ευκαιρίας. Ο άνθρωπος βλέπει και γνωρίζει πάρα πολλά. Δεν μπορεί πια να ικανοποιηθεί με τα παλιά μέτρα της ζωής, τις παλιές απολαύσεις και τους παλιούς ιδεαλισμούς. Άγγιξε και ποθεί πλέον τα μεγαλύτερα μέτρα, τις νέες και δονούμενες ιδέες και το πλατύτερο όραμα. Ο τρόπος ζωής της ψυχής τον έχει αδράξει και τον ελκύει. Όμως η φύση του, το περιβάλλον του, ο εξοπλισμός και οι ευκαιρίες του φαίνονται κάπως να τον απογοητεύουν συνεχώς και νιώθει πως δεν μπορεί να βαδίσει σ’ αυτό το νέο και θαυμαστό κόσμο. Νιώθει την ανάγκη να χρονοτριβεί και να ζει στην ίδια κατάσταση του νου όπως μέχρι τώρα, ή έτσι νομίζει και έτσι αποφασίζει.

....Κινδυνεύουμε να νομίσουμε πως είδαμε όλα όσα μπορούν να ιδωθούν και έτσι – σε μια ανώτερη στροφή της σπείρας και με ευρύτερη έννοια – επαναλαμβάνουμε τους κινδύνους (που εξετάστηκαν νωρίτερα) της ακατάλληλης έμφασης, της λανθασμένης εστίασης, της κοντόθωρης πίστης και της έμμονης ιδέας. Μας καταλαμβάνει η ιδέα της ψυχής· ξεχνάμε την ανάγκη της για ένα φορέα έκφρασης· αρχίζουμε να ζούμε σε έναν αφηρημένο αποσπασμένο κόσμο ύπαρξης και αισθήματος και αποτυγχάνουμε να κρατήσουμε την επαφή με την πραγματική ζωή της έκφρασης στο φυσικό πεδίο. Επαναλαμβάνουμε έτσι – πάλι σε μια ανώτερη στροφή της σπείρας – την κατάσταση που εξετάσαμε κατά την οποία η

Ψυχή ή το εγώ απουσίαζε, αντιστρέφοντας την κατάσταση έτσι ώστε να μην υπάρχει μορφική ζωή πραγματικά παρούσα στην εστιασμένη συνείδηση του ανθρώπου. Υπάρχει μόνο ο κόσμος των ψυχών και μια επιθυμία για δημιουργική δραστηριότητα. Ο χειρισμός της καθημερινής ζωής στο φυσικό πεδίο πέφτει κάτω από το κατώφλι της συνείδησης και ο άνθρωπος γίνεται ένας ασαφής, μη πρακτικός, ονειροπαρμένος μυστικιστής. Αυτές οι καταστάσεις του νου είναι επικίνδυνες, αν τους επιτραπεί να υπάρχουν.

...Αποκτά επίγνωση πολλής γνώσης. Αυτή προκαλεί ανωμαλίες στην οργάνωση της ζωής του ανθρώπου και παρεμβάλλει τόση αλλαγή, τόση ρευστότητα και τόση ανησυχία ώστε βρίσκεται διαρκώς σε αναβρασμό. Σ' όλα αυτά έχει συνείδηση του εαυτού του σαν του ενός στο κέντρο και ερμηνεύει όλη τη νοητική δραστηριότητα και τις επαφές, όλη τη ρευστότητα, τη συνεχή ανάλυση στην οποία ρέπει και την αδιάκοπη κατάστρωση σχεδίων σαν ενδείξεις όχι μόνο νοητικής ικανότητας αλλά και πραγματικής πνευματικής διόρασης και σοφίας. Προκαλεί δύσκολες καταστάσεις για όλους όσους συνδέονται μαζί του και συχνά συνεχίζεται για μεγάλο χρονικό διάστημα. Όσο διαρκεί αυτή η κατάσταση, ελάχιστα μπορεί να κάνει κανείς. Οι διαρκείς "αλλαγές της τσίττα ή νοητικού υλικού" και η συνεχής "δραστηριότητα δημιουργίας σκεπτομορφών του νοητικού σώματος" απορροφούν αδιάκοπα τον άνθρωπο ώστε τίποτε άλλο δεν καταγράφεται στην συνείδησή του. Τον απασχολούν απέραντα σχέδια, πλατιά σχήματα, συσχετίσεις και αντιστοιχίες συν η προσπάθεια να τα επιβάλει στους άλλους και να επικαλεσθεί τη βοήθειά τους (με επακόλουθη επίκριση αν του αρνηθούν αυτή τη βοήθεια) για τη διεκπεραίωση αυτής της μάζας των ασύνδετων ιδεών. Δε γίνεται πραγματική προσπάθεια να προωθηθούν αυτά τα σχέδια και οι ιδέες σε ολοκλήρωση, γιατί παραμένουν όλα δοκιμαστικά στο νοητικό πεδίο, στην αρχική τους ασαφή κατάσταση. Όλη την προσοχή απορροφά η προσπάθεια να δει περισσότερα και να συλλάβει περισσότερα και να κατανοήσει περισσότερες λεπτομέρειες και αλληλοσχετίσεις και δε μένει ενέργεια για να μεταφέρει έστω και ένα απ' αυτά στο πεδίο της επιθυμίας και έτσι να κάνει τα πρώτα βήματα για τη φυσική υλοποίηση του οραματισθέντος σχεδίου. Αν αυτή η κατάσταση του νου συνεχισθεί για μεγάλη περίοδο, προκαλεί νοητική υπερένταση, νευρική κατάρρευση και μερικές φορές μόνιμη δυσχέρεια. Όμως η θεραπεία είναι απλή.

Ο άνθρωπος μ' αυτή την πάθηση ας αντιληφθεί τη ματαιότητα της νοητικής του ζωής όπως τη ζει. Κατόπιν αφού επιλέξει μια από τις πολλές δυνατές μεθόδους εργασίας και έναν από τους πολλούς αγωγούς υπηρεσίας δια των οποίων το αισθητό σχέδιο μπορεί να αναπτυχθεί, ας εξαναγκασθεί να το φέρει σε φυσική εκδήλωση, αφήνοντας κατά μέρος όλες τις άλλες δυνατότητες.

...Αυτό εξηγεί την αχρηστία και την έκδηλη άγωνα στειρότητα πολλών πολύ νοήμων ανθρώπων. Ασχολούνται με τόσες πολλές δυνατότητες ώστε καταλήγουν να μην επιτύχουν τίποτε. Ένα σχέδιο που διεκπεραιώνεται, μια γραμμή σκέψης που αναπτύσσεται μέχρι τη συγκεκριμένη κατάληξή της, μια νοητική διαδικασία που εκδιπλώνεται και παρουσιάζεται στη συνείδηση, θα σώσει την κατάσταση και θα φέρει δημιουργική χρησιμότητα σε ζωές που αλλιώς θα ήταν αρνητικές και μάταιες. Χρησιμοποιώ τη λέξη "αρνητικός" σ' αυτό το σημείο για να υποδείξω μια αρνητικότητα στην επίτευξη αποτελεσμάτων. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι, περιττό να πούμε, εξαιρετικά θετικός στις επιπτώσεις που αποδίδει στις λεγόμενες νοητικές συλλήψεις και ιδέες του ως προς το πώς πρέπει όλες να πραγματοποιούνται και είναι μια συνεχής πηγή δυσανασχέτησης για όσους τον περιστοιχίζουν. Οι φίλοι και συνεργάτες του είναι ο στόχος της αδιάκοπης κριτικής του γιατί δεν πραγματώνουν το

σχέδιο όπως ο ίδιος πιστεύει ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί, ή αποτυγχάνουν να εκτιμήσουν το χείμαρρο των ιδεών που τον κατακλύζει. Πρέπει ν' αντιληφθούμε ότι ο άνθρωπος υποφέρει από ένα είδος νοητικού πυρετού, με τα συνακόλουθά του σε παραισθήσεις, υπερδραστηριότητα και νοητική οξυθυμία. Η θεραπεία, όπως είπα πιο πάνω, βρίσκεται στα χέρια του ασθενή. Συνεπάγεται σοβαρή εφαρμογή ενός επιλεγμένου σχεδίου για να αποδείξει την αποτελεσματικότητά του, χρησιμοποιώντας κοινή λογική και συνήθη καλή κρίση. Το φως με το οποίο μπορεί να ήλθε σε επαφή στο διαλογισμό, αποκάλυψε ένα επίπεδο νοητικών φαινομένων και σκεπτομορφών, τα οποία ο άνθρωπος δεν είναι εξοικειωμένος να χειρίζεται.

Προαίσθημα : Η προαίσθηση δεν είναι φαντασίωση ή πρόληψη αλλά φυσικό γεγονός.

Προβολή (τρίτο στάδιο δόμησης Ανταγκάρανα) : Αυτή η διαδικασία προβολής διαιρείται σε τρεις κύριες δραστηριότητες:

1. Μετά την κατάλληλη εστίαση και μετά από προσεκτική, διαδοχική και συστηματική απεικόνιση της “γέφυρας του ουράνιου τόξου”, ο μαθητής – με μια διακριτή και ξεχωριστή προσπάθεια – καλεί τη βουλητική όψη της φύσης του, όσο του είναι δυνατό σ' αυτή την ενσάρκωση. Σε σχέση μ' αυτή κάνουν την εμφάνισή τους οι διάφορες ακτινικές μέθοδοι και η διαφορά καθορίζεται απ' την ποιότητα της ακτινικής ζωής.

2. Ο μαθητής πρέπει να διατηρήσει σταθερά την τριπλή συνείδηση, όχι απλά θεωρητικά αλλά και πραγματικά, έτσι ώστε τρεις παράλληλες γραμμές σκέψης ή τρία ρεύματα δράσης να χρησιμοποιούνται απ' αυτόν ταυτόχρονα:

α. Έχει επίγνωση του εαυτού του, προσωπικότητας και ψυχής, καθώς ασχολείται με τη διαδικασία δόμησης της γέφυρας. Ποτέ ούτε για μια στιγμή δε χάνει την αίσθηση της συνειδητής του ταυτότητας.

β. Έχει επίγνωση του σημείου της εστιασμένης έντασης που πέτυχε να δημιουργήσει και ότι τρία ρεύματα ενέργειας συνέβαλαν σ' αυτό – η εστιασμένη ενέργεια της προσωπικότητας, ισορροπούσα στον κατώτερο συγκεκριμένο νου, η εισρέουσα μαγνητική ενέργεια της ψυχής, εκρέουσα από τα δώδεκα πέταλα των τριών σειρών συν της εσώτατης σειράς του εγωικού λωτού και η ενέργεια του “πετραδιού στο λωτό” – που όλες εισρέουν στο κέντρο έντασης στα νοητικά επίπεδα του κατώτερου νου.

γ. Έχει επίγνωση τόσης απ' τη συνείδηση της ακτινικής του ενέργειας όσης μπορεί να εισέλθει στην επίγνωσή του· είναι η ενέργεια της εγωικής του ακτίνας και όχι η δύναμη της προσωπικότητας. Προσπαθεί να δει τον εαυτό του σαν ένα σημείο ιδιαίτερης ενέργειας που χρωματίζεται απ' την ακτινική του ζωή και έχει προσεκτικά κατά νου ότι η ενέργεια της εγωικής του ακτίνας είναι η κύρια ενέργεια δια της οποίας επιχειρεί να εκφρασθεί η Ενάδα και επίσης ότι ο τριπλός εγωικός του φορέας είναι μια αντανάκλαση και συνδέεται στενά με τις τρεις όψεις της Πνευματικής Τριάδας. Αυτή είναι η σχέση (και η συνειδητή της αλληλεπίδραση και το αποτέλεσμα) που εφελκείται απ' τη δόμηση της ανταγκάρανα και που τελικά (όταν είναι αρκετά ισχυρή) φέρνει σε ακτινοβόλο δραστηριότητα “το πετράδι στο λωτό”.

Προετοιμασία Μύησης : Οι ζηλωτές και οι μαθητές προετοιμάζονται για τις διαδικασίες της μύησης εισερχόμενοι στα μυστήρια της θειότητας μέσω πειθαρχίας, διαλογισμού και υπηρεσίας.

Προετοιμασία Επτά Ατραπών : Δε σας παροτρύνω να μελετήσετε ή να διαθέσετε πολύ χρόνο στην εξέταση των επτά ατραπών. Η διάνυση της μιας ή της άλλης απ' αυτές τις Ατραπούς βρίσκεται πολύ μακριά σας και θα ήταν απώλεια χρόνου. Θα ήθελα ωστόσο να σας θυμίσω ότι κάθε προσπάθεια να ζείτε ορθά, όμορφα και χρήσιμα, να ελέγχετε το νου και να επιτυγχάνετε αγαπητική κατανόηση, βάζει το θεμέλιο για μια ορθή απόφαση στην έκτη μύηση· κάποια μέρα θα σταθείτε και εσείς σ' αυτό το σημείο της μοναδικής επιλογής και αυτό που κάνετε εδώ και τώρα θα καθορίσει το δρόμο που θ' ακολουθήσετε.

Πρόθεση : Όλη η ζωή προορίζεται να λάβει την μορφή μιας προοδευτικής σειράς αφυπνίσεων. Πρόοδος, κίνηση, αφύπνιση, διεύρυνση, φώτιση, εξέλιξη, ανάπτυξη – οι λέξεις αυτές δεν είναι παρά λίγες απ' όσες εφαρμόζονται στα αποτελέσματα, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, της δημιουργικής διαδικασίας. Τι άλλο είναι η δημιουργική αυτή διαδικασία παρά η πραγμάτωση σε προοδευτική εκδήλωση της θείας πρόθεσης καθώς προσλαμβάνει μορφή; Η πρόθεση αυτή είναι ένα πλήρως κατανοητό σχήμα μέσα στον Παγκόσμιο Νου· την αποκαλούμε Σκοπό όταν εξετάζουμε τη σύλληψη εκ μέρους της Σαμπάλλα της σύνθεσης της περιεκτικής αυτής πρόθεσης και την αποκαλούμε Σχέδιο όταν εξετάζουμε το έργο της Ιεραρχίας να φέρει αυτό το Σκοπό σε όσο το δυνατόν πληρέστερη έκφραση.

Στις μελέτες μας στη διάρκεια των χρόνων και στα βιβλία που έθεσα ενώπιον του κοινού με τη βοήθεια της Α.Α.Μπ. και του Φ.Μπ. και όλων εσάς που συνεργασθήκατε μαζί τους, εξετάσαμε κυρίως την επίδραση αυτής της θείας Πρόθεσης, του Σκοπού και του Σχεδίου πάνω στην Ανθρωπότητα και αυτό επειδή το Σχέδιο – που εκπορεύεται από την Ιεραρχία – πρέπει να εκπληρωθεί από το ανθρώπινο γένος.

Πρόθεση (2) : μαθητές του κόσμου που στέκουν με “μαζική πρόθεση”. Αυτό σημαίνει με ομοιόμορφη, ενωμένη εστίαση – ένα πράγμα που σπάνια γίνεται ορατό και είναι πολύ αναγκαίο σήμερα. Τόσοι πολλοί άνθρωποι εμψυχώνονται από ευσεβείς πόθους, από ελπίδα και προσευχή· τόσοι λίγοι υποκινούνται από πρόθεση. Η πρόθεση εδώ είναι εκείνη η αδιάσπαστη, αμετακίνητη απόφαση ότι μια κατάσταση μπορεί να αντιμετωπισθεί, ότι εκείνο που είναι αναγκαίο για να αποδεσμευθεί το ανθρώπινο γένος πρέπει σίγουρα να εμφανισθεί, γιατί αυτή είναι η νοητική πρόθεση του εστιασμένου νου των πολλών. Θα σας ζητούσα να αφιερώσετε πολλή σκέψη στις λέξεις “μαζική πρόθεση” και να διαφοροποιήσετε προσεκτικά την πρόθεση και την επιθυμία.....το περιθώριο της διαφοράς είναι πολύ λεπτό και βρίσκεται αποκλειστικά στην πρόθεση, στον υποκείμενο σκοπό και στους συγκεκριμένους αντικειμενικούς σκοπούς που έθεσε αυτή η ομάδα των υλικών εργατών. Επειδή ο όγκος των ανθρώπινων όντων είναι ακόμη υλικά εστιασμένος, οι δυνάμεις που εργάζονται στην πλευρά της ύλης βρίσκουν μια γραμμή ελάχιστης αντίστασης η οποία δεν είναι διαθέσιμη στους Διδασκάλους της Μεγάλης Λευκής Στοάς.

Πρόοδος: Υπάρχει μόνο πρόοδος από δόξα σε δόξα, μια κίνηση προς τα εμπρός από σημείο σε σημείο πάνω στη θεία Οδό και από αποκάλυψη σε αποκάλυψη προς εκείνα τα σημεία και τις αποκαλύψεις που αποτελούν ίσως τμήμα του Στόχου του ίδιου του Θεού.....δεν υπάρχει πουθενά τίποτε άλλο παρά πρόοδος και σταθερή κίνηση προς τα εμπρός σε διαυγέστερο φως και μεγαλύτερη ζωντάνια.

Προσευχή και Διαλογισμό : Σας καλώ σε προσευχή και διαλογισμό γιατί και τα δύο είναι αναγκαία σήμερα, καθώς συγχωνεύουν το συναισθηματικό και το νοητικό σώμα σ' ένα εφesiaκό όλο. Σας καλώ σε πειθαρχία γιατί αυτή είναι η έννοια της νηστείας και στη συνεχή προσπάθεια να ζείτε διαρκώς στο ανώτατο δυνατό σημείο· αυτό είναι συχνά ένα όνειρο αλλά σπάνια ένα γεγονός. Σήμερα, την ώρα της παγκόσμιας ανάγκης, οι ζηλωτές και οι μαθητές που είναι πρόθυμοι να κάνουν μια τουλάχιστον συνεπή, επίμονη προσπάθεια, χρειάζονται στην ανθρωπότητα και την Ιεραρχία.

Προσευχή : «Πρέπει να προσευχόμαστε κάθε μέρα, διαφορετικά είναι καλύτερα να μην προσευχόμαστε καθόλου»...

Προσευχή (2): Μια προσευχή : Εσύ που μου έδωσες τη φωνή και ασπίδα, στείλε ένα Δάσκαλο πάνω στα μονοπάτια μου- είναι ανοιχτή η καρδιά μου .

Προσέγγιση ψυχής στο νοητικό πεδίο : Την κάνει:

1. Αντιλαμβανόμενος τον εαυτό του σαν ψυχή και όχι σαν μορφή. Συνεπάγεται μια διαδικασία που καλείται “θεία αντανάκλαση” η οποία πραγματοποιείται με δύο τρόπους. Η ψυχή αρχίζει πια σαφώς ν’ απορρίπτει τη μορφή και ο άνθρωπος δια του οποίου η ψυχή βιώνει και εκφράζεται, απορρίπτεται ο ίδιος από τον κόσμο στον οποίο ζει.
2. Ανακαλύπτοντας την ομάδα στην οποία ανήκει, φράζοντας το δρόμο της προσέγγισής του μέχρι ν’ ανακαλύψει το δρόμο της προσέγγισης με την υπηρεσία.
3. Ταυτιζόμενος με την ομάδα του πάνω στη δική του ακτίνα και κερδίζοντας έτσι το δικαίωμα να κάνει την προσέγγισή του, επειδή έμαθε το μάθημα ότι “δεν ταξιδεύει μόνος”.

Προσοχή: Η καρδιά γνωρίζει πού υπάρχει απόκλιση, πού περιέργεια και πού επιθυμία για γνώση - έτσι να διακρίνετε εκείνους που πλησιάζουν. Μην εμπιστευέσθε τη φωτιά στους επιπόλαιους, το μέτρημα των σελίδων στον περίεργο. Πολλές κακοτυχίες προέρχονται από υπερβολική εμπιστοσύνη που δεν είναι ανεκτή, όταν φυλάγονται θησαυροί. (Μορύα, Καρδιά)

Προσφορά: Τίποτε δεν εκλεπτύνει τόσο πολύ την καρδιά όσο μια απεριόριστη πνευματική προσφορά

Προσωρινή δυαδικότητα ακτίνων: Στην προσωρινή τους δυαδικότητα μπορεί να ιδωθεί στην καθεμιά απ’ αυτές η αλληλεπίδραση που ονομάζουμε αίτιο και αποτέλεσμα:

Ακτίνα I..... Θέληση, δυναμικά εφαρμοσμένη, προβάλλει στην εκδήλωση σαν δύναμη.

Ακτίνα II..... Αγάπη, λειτουργούσα μαγνητικά, παράγει σοφία.

Ακτίνα III..... Νοημοσύνη, απαντώμενη δυναμικά στην ουσία, προκαλεί δραστηριότητα

Προσωπικότητα : Τα χαρακτηριστικά μιας ατομικότητας. Ο τριπλός κατώτερος άνθρωπος — νοητικός, συγκινησιακός, φυσικό-αιθερικός. Η προσωπικότητα είναι ο κατώτερος εαυτός, η αντανάκλαση τής Ψυχής, τής συνειδητά σκεπτόμενης οντότητας ή Ανώτερου Εαυτού..... είναι ένας τριπλός συνδυασμός δυνάμεων που εντυπώνουν και ελέγχουν απόλυτα την τέταρτη όψη της προσωπικότητας, που είναι το πυκνό φυσικό σώμα.

Οι τρεις τύποι ενέργειας της προσωπικότητας είναι το αιθερικό σώμα που είναι ο φορέας της ζωτικής ενέργειας, το αστρικό σώμα που είναι ο φορέας της αισθηματικής ενέργειας ή της αισθαντικής δύναμης και το νοητικό σώμα που είναι ο φορέας της νοήμονος ενέργειας της θέλησης η οποία προορίζεται να είναι η δεσπόζουσα δημιουργική όψη. Οι δυνάμεις αυτές απαρτίζουν τον κατώτερο άνθρωπο.

Προσωπικότητα, μνημένη: Ο μνημένος ζει στον κόσμο των αιτίων, γιατί αυτός προφανώς είναι ο κόσμος της μύησης. Ασχολείται συνεπώς μ' εκείνα τα βασικά συμβάντα που δρουν σαν ωθήσεις ζωής και εγκαινιάζει μόνο εκείνες τις δραστηριότητες που διατυπώνονται από τον ίδιο σαν ψυχή και (έχε το αυτό κατά νου) σαν ψυχή της οποίας η προσωπικότητα είναι μνημένη. Εξαιτίας αυτής της ικανότητας της προσωπικότητας να κοιτάζεται "στα μάτια" με την ψυχή, οι δραστηριότητές του είναι αποτελέσματα εσκεμμένης πνευματικής πρόθεσης.

Προσωπικότητες και Άσραμ: Μάθε να γνωρίζεις τον εαυτό σου σαν μαθητή και μην είσαι τόσο έντονα απορροφημένος με τον εαυτό σου σαν αγωνιζόμενης εφesiaκής προσωπικότητας. Οι προσωπικότητες δεν εισέρχονται στα Άσραμ – μόνο οι ψυχές.

Προσωπικότητα και επόμενη ενσάρκωση: Οι μαθητές πρέπει να θυμούνται πάντα ότι κάθε υπερέμφαση των ενεργειών οι οποίες διέπουν την προσωπικότητα θέτει τα θεμέλια της μορφικής φύσης στην επόμενη ενσάρκωση.

Προσωπικές σχέσεις και γονείς: ...η ψυχή πρέπει επίσης να εγκαταλείψει όχι μόνο το δεσμό της και το κέρδος της απ' την επαφή με τον προσωπικό εαυτό, αλλά πρέπει οριστικά να εγκαταλείψει το δεσμό της με τους άλλους προσωπικούς εαυτούς. Πρέπει να μάθει να γνωρίζει και να συναντά τους άλλους ανθρώπους μόνο στο πεδίο της ψυχής. Σ' αυτό βρίσκεται για πολλούς μαθητές ένα σκληρό μάθημα. Μπορεί να νοιάζονται ελάχιστα για τον εαυτό τους και μπορεί να έμαθαν μεγάλη προσωπική απόσπαση. Μπορεί να επιθυμούν ελάχιστα το κέρδος της επαφής με τον κατώτερο προσωπικό εαυτό. Μαθαίνουν να τα υπερβαίνουν όλα αυτά και μπορεί να τα έχουν υπερβεί σε μεγάλο βαθμό, όμως η αγάπη τους για τα παιδιά τους, την οικογένειά τους, τους φίλους και οικείους τους έχει γι' αυτούς υπέρτατη σημασία και η αγάπη αυτή τους κρατά αιχμάλωτους στους κατώτερους κόσμους. Δε σταματούν για ν' αναγνωρίσουν ότι η αγάπη τους είναι πρωτίστως αγάπη για προσωπικότητες και μόνο δευτερευόντως για ψυχές. Πάνω σ' αυτό το βράχο συντρίβονται για αρκετές ζωές πολλοί μαθητές, μέχρι να έρθει ο καιρός που μέσα απ' τον πόνο και την οδύνη και τη συνεχή απώλεια εκείνου που τόσο λατρεύουν, η αγάπη τους θα εισέλθει σε μια νεότερη, ανώτερη και αληθινότερη φάση. Υψώνονται πάνω από το προσωπικό και ξαναβρίσκουν – αφού ένιωσαν την απώλεια και την οδύνη – αυτούς που τώρα αγαπούν σαν ψυχές. Είναι συχνότατα το πρόβλημα των γονιών που βρίσκονται στην Ατραπό της Μαθητείας και μέσα από τα παιδιά τους μαθαίνουν το μάθημα το οποίο μπορεί να τους αποδεσμεύσει για τη μύηση. Κρατούν τα παιδιά τους κοντά τους και αυτό, επειδή είναι αντίθετο με το νόμο της φύσης, λειτουργεί καταστροφικά. Είναι το κορύφωμα της ιδιοτέλειας. Κι όμως, αν ήξεραν και έβλεπαν σωστά, θ' αντιλαμβάνονταν ότι για να κρατάς πρέπει ν' αποσπασθείς και για να διατηρείς πρέπει ν' αποδεσμεύεις. Αυτός είναι ο νόμος.

Προσωπικότητα –Ψυχή (συντονισμός) : Ο συντονισμός προχωρεί ως εξής:

α. Συντονισμός της συναισθηματικής ή αστρικής φύσης με το φυσικό σώμα. Αυτός συνέβη με φυλετική έννοια στους Ατλάντειους καιρούς· συνεχίζεται σήμερα στις κατώτερες ομαδοποιήσεις της ανθρώπινης οικογένειας. Πρέπει να είναι ο αντικειμενικός σκοπός της ανάπτυξης των παιδιών από την ηλικία των επτά ως δεκατεσσάρων ετών.

β. Συντονισμός της φυσικής, αστρικής και νοητικής φύσης σε ένα συγχωνευμένο σύνολο. Αυτός συμβαίνει φυλετικά στην Αρεία φυλή σήμερα και η διαδικασία θα συμπληρωθεί (για τον όγκο της ανθρωπότητας) όταν ο ήλιος εισέλθει στο ζωδιακό σημείο του Τοξότη, όπως ακριβώς τώρα εισέρχεται στον Υδροχόο. Αυτός ο συντονισμός συνεχίζεται γοργά μεταξύ των προχωρημένων μελών της ανθρώπινης οικογένειας και πρέπει να είναι ο αντικειμενικός σκοπός της εκπαίδευσης όλων των νέων από την ηλικία των δεκατεσσάρων μέχρι των είκοσι ενός ετών.

γ. Κατόπιν αρχίζει ο συντονισμός ανάμεσα στην ψυχή και την προσωπικότητα, με την εστία της προσοχής της ψυχής στην αστρική ή επιθυμητική φύση. Αυτό είναι το άμεσο έργο των ζηλωτών του κόσμου την εποχή αυτή και θα είναι ο στόχος της επόμενης φυλής που θα διαδεχθεί την Αρεία.

δ. Συντονισμός ανάμεσα στην ψυχή, το νου και τον εγκέφαλο με τον αποκλεισμό του σώματος της πλάνης, του αστρικού σώματος. Είναι ο ιδιάζων στόχος των παγκόσμιων μαθητών.

ε. Κατόπιν πρέπει να εδραιωθεί συντονισμός ανάμεσα στην ψυχή, την εξαγνισμένη προσωπικότητα και την Ιεραρχία. Αυτός είναι ο στόχος των μυημένων του κόσμου την εποχή αυτή και όλων όσων προετοιμάζονται για την πρώτη, τη δεύτερη και την τρίτη μύηση. Αυτό το επιστέγασμα επιτυγχάνεται τελικά στη μύηση της Μεταμόρφωσης.

ζ. Συντονισμός ανάμεσα στην ψυχή, την προσωπικότητα και το πνεύμα. Αυτός συμβαίνει μέσω της Ιεραρχίας των Ψυχών – μια φράση που μόνο οι μυημένοι μπορούν να ερμηνεύσουν και να κατανοήσουν σωστά. Η διεργασία αυτή διεξάγεται μετά την τρίτη μύηση.

Ένας άνθρωπος μπορεί να θεωρηθεί αληθινά σαν προσωπικότητα όταν η μορφική όψη και η ψυχική φύση είναι ενοποιημένες. Όταν η ψυχή επηρεάζει την προσωπικότητα και διαπερνά όλη την κατώτερη εκδήλωση, τότε και μόνο τότε η προσωπικότητα αποκτά την αληθινή σημασία της, που είναι να αποτελέσει τη μάσκα της ψυχής, εκείνο που είναι η εξωτερική εμφάνιση των εσώτερων πνευματικών δυνάμεων. Οι δυνάμεις αυτές είναι εκφράσεις της ψυχής και η ψυχή είναι η κεντρική ταυτότητα ή η θεμελιώδης εστία στο νοητικό πεδίο της ζωής του ίδιου του Θεού. Ουσία, συνείδηση και εμφάνιση είναι οι τρεις όψεις της θειότητας και του ανθρώπου· η προσωπικότητα, όταν είναι πλήρως αναπτυγμένη, είναι η “εμφάνιση του Θεού στη γη”.

...Στην προσωπικότητα η εστία της συνείδησης είναι η Μορφή. Στην ατομικότητα η εστία αυτή μεταφέρεται στην Ψυχή. Όλα είναι ζήτημα πού βρίσκεται το κέντρο της προσοχής.

Προτροπές: Να διδάσκετε χαμογελαστά, να δημιουργείτε χαρούμενα .

Πρώμη Άνοια : Είναι σε κάθε περίπτωση κληρονομική και αν δεν είναι φανερά φυσική, τότε βασίζεται σε κληρονομικές αστρικές συνθήκες που με τη σειρά τους βοηθούν στον καθορισμό των φυσικών συνθηκών. Είναι συφιλιδικής προέλευσης (που συχνά μεταφέρεται από άλλη ζωή) και είναι στην ιδιαίτερη αυτή ζωή τελείως αθεράπευτη.

Η σεξουαλική της βάση αποδεικνύεται από το γεγονός ότι εκδηλώνεται στην πρώιμη εφηβεία. Ο ασθενής μπορεί ωστόσο να βοηθηθεί πολύ στα αρχικά στάδια, αν τα συμπτώματα αναγνωρισθούν έγκαιρα και η ζωή της σκέψης του διευθυνθεί και χρησιμοποιηθεί η δυναμική αποτελεσματικότητα νέων ενδιαφερόντων. Τα πνευματικά κίνητρα και παρόμοια ενδιαφέροντα μπορούν συχνά να επιβραδύνουν την ανάπτυξη της ασθένειας· όταν συμβαίνει αυτό και το ζήτημα αντιμετωπίζεται απ' τη νεαρή ηλικία, μπορεί να αποτραπούν οι χειρότεροι παροξυσμοί. Στο βαθμό που ο ασθενής προσπαθεί με νοημοσύνη να βοηθήσει τον εαυτό του και προστατεύεται επίσης από τη νοήμονα φροντίδα του γιατρού, μπορεί να αντισταθμίσει κατά πολύ την ανωμαλία και ιδιαίτερα όσον αφορά την επανάληψή της σε μια άλλη ζωή.

Πρώτη Μύηση : Ένα παράδειγμα της αργής διείσδυσης της πληροφορίας απ' το πεδίο της μύησης στο φυσικό εγκέφαλο μπορεί να ιδωθεί στο γεγονός ότι πολύ λίγοι ζηλωτές και μαθητές καταγράφουν το γεγονός ότι έχουν ήδη λάβει την πρώτη μύηση, τη γέννηση του Χριστού στο σπήλαιο της καρδιάς. Το ότι την έλαβαν αποδεικνύεται απ' την εσκεμμένη τους διάνυση της Οδού, απ' την αγάπη τους στον Χριστό – αδιάφορο με ποιο όνομα μπορεί να Τον ονομάζουν – και απ' την προσπάθειά τους να υπηρετούν και να βοηθούν τους συνανθρώπους τους· ωστόσο εκπλήσσονται όταν τους λένε ότι η πρώτη μύηση βρίσκεται πίσω τους. Αυτό οφείλεται εξολοκλήρου στον παράγοντα του χρόνου, που οδηγεί στην ανικανότητά τους να “διακομίσουν” παρελθοντικά γεγονότα με ακρίβεια, σε μια λανθασμένη ταπεινοφροσύνη (που εγχαράχθηκε από τη Χριστιανική Εκκλησία στην προσπάθεια να κρατήσει τους ανθρώπους υποταγμένους με την ιδέα της αμαρτίας) και στην έντονα προσβλέπουσα και προσδοκούσα συνείδηση του μέσου ζηλωτή.

Πρώτη μύηση: όταν τονίσω ότι πολλές χιλιάδες άνθρωποι στον κόσμο σήμερα έχουν λάβει την πρώτη μύηση και είναι προσανατολισμένοι στην πνευματική ζωή και την υπηρεσία των συνανθρώπων τους· οι ζωές τους ωστόσο δεν έχουν συχνά πολλά που είναι επιθυμητά και η ψυχή δεν είναι προφανώς σε συνεχή έλεγχο· διεξάγεται ακόμη ένας μεγάλος αγώνας για την επίτευξη κάθαρσης και στα τρία επίπεδα.

Πρώτη Μύηση Ανθρωπότητας: Οι δοκιμασίες για την πρώτη μύηση, όσον αφορά την ανθρωπότητα (τον παγκόσμιο μαθητή), έχουν σχεδόν περάσει και η ώρα της γέννησης του Χριστού σαν έκφρασης του τέταρτου βασιλείου της φύσης και κορύφωσης του έργου της Τέταρτης Δημιουργικής Ιεραρχίας πλησιάζει. Αυτό δεν είναι αντίφαση· η ώρα της γέννησης μπορεί να είναι μακρά και η μορφή να είναι σε “ωδίνες” για πολύ καιρό, αλλά ο Χριστός θα γεννηθεί και η φύση του Χριστού και της συνείδησής Του θα διαπεράσουν και θα χρωματίσουν όλες τις ανθρώπινες υποθέσεις.

Πρωτογενής : είναι η Ακτίνα και η άμεση εκπόρευση της Ιερής Τετράδας, Πατήρ- Υιός- Μητήρ και η ενωμένη τους εκδήλωση.

Πύρινη Ενέργεια:

Θυμηθείτε επίσης ότι η πύρινη ενέργεια αυξάνει και εργάζεται ακατάπαιστα όταν η καρδιά φλέγεται !

Το πυρ πρέπει να είναι ζωντανό. Η αδράνεια είναι αφύσικη για το Πυρ. Η ενέργεια παράγει ενέργειες. Είναι ιδιαίτερα βλαβερό να αποσπάται κανείς από το συνηθισμένο του έργο. Ακόμα και με τις χαμηλές μορφές εργασίας δημιουργείται πύρινη ενέργεια. Ο άνθρωπος που αποστερείται αναπόφευκτα την εργασία του παθαίνει μαρασμό. Με άλλα λόγια, χάνει το Πυρ της ζωής. Δεν πρέπει να προπαγανδίζεται η αποχώρηση των ανθρώπων από την ενεργό εργασία. Δεν γερνάνε από τα χρόνια αλλά από το σβήσιμο της φωτιάς. Και να μη θεωρηθεί ότι το σβήσιμο του πυρός δεν βλάπτει το περιβάλλον. Η βλάβη επισυμβαίνει ακριβώς όταν ένας χώρος κατειλημμένος από Πυρ ξαφνικά υπόκειται σε φθορά.

Η πύρινη επιβεβαίωση έρχεται όχι σε στιγμές ευχάριστης νωχέλειας αλλά μέσα στην καταιγίδα και στις αστραπές. Όποιος συνηθίσει να μείνει ήρεμος μέσα στους κεραυνούς, διαλογίζεται εύκολα τον Πύρινο Κόσμο. (Μορύα, Πύρινος Κόσμος)

Η πύρινη πνοή υπάρχει, γιατί το πύρινο σώμα είναι ζωντανό. Σπάνια είναι δυνατόν να παρατηρήσει κανείς τις λάμπεις της πύρινης πνοής στο γήινο σώμα, ωστόσο ένα εξαγνισμένο σώμα μπορεί καμιά φορά να νιώσει αυτούς τους αναστεναγμούς. Μπορούν να γίνουν αισθητοί είτε στην κορώνα του κεφαλιού, στην καρδιά ή σε άλλα κέντρα° μπορούμε να νιώσουμε κάτι σαν διαστολή αυτών των κέντρων, κατά κάποιον τρόπο. Αυτό μπορεί να προκαλέσει ακόμη και ζάλη ή ναυτία, γιατί ο φυσικός κόσμος δεν μπορεί εύκολα να προσαρμοσθεί σε μια τέτοια εκδήλωση του Πύρινου Κόσμου. Ανάμεσα στα αίτια της διαστολής της καρδιάς μπορεί να περιληφθεί η πύρινη αναπνοή. Συχνά η καρδιά διαστέλλεται αλλά χάνει το ρυθμό και έτσι δεν μπορεί να συσταλεί κανονικά. Στην αιώρηση η πύρινη αναπνοή είναι μεγάλης σημασίας° βγάζει το σώμα από τις φυσικές συνθήκες. Και εδώ πάλι έχουμε να κάνουμε με τη σκέψη σαν ένα πύρινο προϊόν. Εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε ότι κατά το μετεωρισμό το σώμα χάνει βάρος... (Μορύα, Πύρινος Κόσμος I)

Ένας αναστεναγμός εθεωρείτο άλλοτε σα μια απόκριση στο Θεό. Η συγκέντρωση της πύρινης ενέργειας προκαλεί αυτό το ξέσπασμα. Παρατηρήστε ότι οι φονιάδες και οι απαίσιοι εγκληματίες δεν αναστενάζουν. Αυτή η ένταση επέρχεται σε σχέση με ανώτερες συγκινήσεις.. (Μορύα, Πύρινος Κόσμος I)

Η σκέψη της άμυνας δεν είναι φόνος. Μερικοί ισχυροποιούν το προστατευτικό τους δίχτυ, εικονίζοντάς το σαν μια ασπίδα. Αλλά η πύρινη καρδιά δεν αυτοπεριορίζεται σε μια ασπίδα. Προβάλλει το σπινάλ του Αγκνι, που αμβλύνει τα πιο κακόβουλα βέλη... (Μορύα, Πύρινος Κόσμος I)

Η Πύρινη Μάχη - μια τέτοια έκφραση μπορεί να βρεθεί σε πολλά θρησκευτικά δόγματα. Αυτή η έκφραση είναι σωστή: η αγάπη, το θάρρος, η αυταπάρνηση, η αφοσίωση, όλες οι άριστες ιδιότητες συνδέονται με το Πυρ. Από την άλλη πλευρά, η άγνοια, ο θυμός, ο εκνευρισμός, η κακεντρέχεια, η κακοβουλία και η ζήλια επίσης προκαλούν Πυρ° μολονότι ζωηρό κόκκινο και σκοτεινό, εν τούτοις Πυρ. Έτσι, η μάχη του Καλού και του κακού θα είναι μια διαμάχη Πυρών

Πράγματι, κάθε λεπτή σκέψη πρέπει να θεωρείται σα μια πύρινη εκδήλωση,

Πυρηνική Ενέργεια: ...αυτή η ζώσα ενέργεια της καθαυτής ουσίας, που μέχρι τώρα ήταν έγκλειστη μέσα στο άτομο και φυλακισμένη στις έσχατες αυτές μορφές ζωής, μπορεί να στραφεί ολοκληρωτικά σ' εκείνο που είναι καλό και μπορεί να επιφέρει μια τέτοια επαναστατικοποίηση των τρόπων της ανθρώπινης εμπειρίας, ώστε (από μια σκοπιά μόνο) θα χρειασθεί να επέλθει μια τελείως νέα παγκόσμια οικονομική δομή. Είναι στα χέρια των Ηνωμένων Εθνών να προστατεύσουν την αποδεσμευμένη αυτή ενέργεια απ' την κατάχρηση

και να φροντίσουν ώστε η δύναμή της να μην εκπορνευθεί σε ιδιοτελείς στόχους και καθαρά υλικούς σκοπούς. Είναι μια “λυτρωτική δύναμη” και έχει μέσα της τη δυναμικότητα της ανοικοδόμησης, της αποκατάστασης και της ανασυγκρότησης. Η ορθή της χρήση μπορεί να καταργήσει την ανέχεια, να φέρει πολιτισμένη άνεση (και όχι άχρηστη πολυτέλεια) σ’ όλους πάνω στον πλανήτη μας· η έκφρασή της σε μορφές ορθής διαβίωσης, αν υποκινηθεί από ορθές ανθρώπινες σχέσεις, θα φέρει ομορφιά, θέρμη, χρώμα, την κατάργηση των τωρινών μορφών ασθένειας, την απόσυρση του ανθρώπινου γένους απ’ όλες τις δραστηριότητες που συνεπάγονται διαμονή ή εργασία στο υπέδαφος και θα φέρει σ’ ένα τέλος κάθε ανθρώπινη σκλαβιά, κάθε ανάγκη για εργασία ή αγώνα για αποκτήματα και πράγματα και θα κάνει εφικτή μια κατάσταση ζωής που θα αφήνει τον άνθρωπο ελεύθερο να επιδιώκει τους ανώτερους σκοπούς του Πνεύματος. Η εκπόρνευση της ζωής στο έργο της προμήθειας των απολύτως αναγκαιών, ή να είναι εφικτό σε λίγους πλούσιους και προνομιούχους να έχουν τόσα πολλά ενώ άλλοι να έχουν τόσα λίγα, θα τερματισθεί· οι άνθρωποι παντού μπορούν πια να αποδεσμευθούν σε μια κατάσταση ζωής που θα τους δίνει άνεση και χρόνο ν’ ακολουθούν τους πνευματικούς σκοπούς, να έχουν μια πλουσιότερη πολιτιστική ζωή και να επιτύχουν μια ευρύτερη νοητική προοπτική.

Πυρηνική ενέργεια, Χρήμα και ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ: Το μέλλον του κόσμου βρίσκεται στα χέρια των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης και σ’ εκείνους παντού που έχουν ανιδιοτελή σκοπό. Αυτή η αποδέσμευση της ενέργειας θα καταστήσει τελικά το χρήμα, όπως το ξέρουμε, χωρίς καμιά σημασία· το χρήμα αποδείχθηκε (λόγω των περιορισμών του ανθρώπου) δημιουργός του κακού και σπορέας της διαφωνίας και της δυσαρέσκειας στον κόσμο. Η νέα αυτή αποδεσμευμένη ενέργεια μπορεί να αποδειχθεί μια “λυτρωτική δύναμη” για όλο το ανθρώπινο γένος, αποδεσμεύοντας απ’ τη φτώχεια, την ασχήμια, τον εκφυλισμό, τη σκλαβιά και την απόγνωση· θα καταστρέψει τα μεγάλα μονοπώλια, θα εξαλείψει την κατάρα της εργασίας και θα ανοίξει τη θύρα σ’ εκείνη τη χρυσή εποχή που αναμένουν όλοι οι άνθρωποι.